

मोक्षार्थिना पत्रयुक्त ज्ञानवृद्धि कार्या ।

श्री जैनधर्म प्रकाश

पुस्तक १५ मु.

मा. १ ला.

कार्तिक.

ध. स. १९७७

२१ नवें अक्टूबर

वीर स. २४७४

विड्य स. २००४

प्रगटकार्या—

श्री जैन धर्म प्रसारक सभा

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જાનરાજામાં ગાડે આર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક વારાષ્મ ૩૧. ૧-૧૨-૦

અંક ૩૬ ગુ.
અંક ૧ હે.

કાર્તિક.

વીર સં. ૨૪૭૬
નિ. સં. ૨૦૦૮

અનુક્રમણિકા

૧. નૂતન વર્ષ—ગ્રાસીલિંદ(કનિ અગ્રાનભાઈ ક્રેચનાર્થ શાબ)	૧
૨. અનાત અયનદીવા	...	(ડૉ. વાગ્યાનદાસ ગાનઃસુખભાઈ મરેતા)	૨
૩. નૈતનમર્ગ પ્રકાશ દીવાયુ હે.	...	(રાજમલ ભાંડારી)	૨
૪. નૂતન—વર્ષાભિગનંદનમ્(મગનલાલ ગોલાર્યંદ શાબ)	૩
૫. આરીંદ્રા લી અભૂત દી જ્ઞાન હે	...	(શાન્દગ્રંહ ભાંડારી)	૪
૬. નૂતન વર્ષ(શ્રી કુલાગભાઈ જોપાઠ દેવા)	૫
૭. ચારી ગુણાદ્રી
૮. પ્રભુદ્દેશીન શી રીતે કરાય ?	...	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ)	૧૩
૯. નૂતન—વર્ષાભિગનંદન	(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ)
૧૦. આપણ્યા પ્રાચીન જ્ઞાનભાડારી	...	(પં. લાલચંદ અગ્રાનદાસ ગાંધી)	૧૭
૧૧. આમ શા માટે ?(દીપચંદ અવણ્યાલાલ શાબ)	૨૪
૧૨. વ્યવહાર કૌશલ્ય : ૨૬૮	(મૌઝિના)
૧૩. સંગ સમાચાર	૨૮

નવા સંખાસંહો.

૧ શાબ ગોગીલાલ ખુલાણીલાસ	અમદાવાદ લાઇઝ મેઝાર
૨ શ્રી વિજયદેવસુર ગુણભાડાર હ. ચોડસી મોહનલાલ દીપચંદ	મુંબઈ
૩ શ્રી નિત્યગણિષ્ઠવન લાલઘેરી હ. શેડ મણિલાલ વનમાળીલાસ	કલકતા
૪ શાબ લાલચંદ નાનચંદ	વાર્ષિક વાર્ષિક મેઝાર

વર્ષપ્રથોધ અને અષ્ટાંગ નિમિત્ત.

આ અંથની એણુ આવૃત્તિ અદાસ થઈ ગયાને ધરો સમય થઈ જવાથી તેની વાર વાર માગણી રહેતી હોવાથી છાપકામ વિગેરેની સોંધનારી છતાં આ ઉપયોગી અંથની એણુ આવૃત્તિ પ્રકાશિત કરવામાં આવી છે. આ જ્યોતિષના અદ્ભુત અંથમાં ગારે માસના વાયુનો વિચાર, સાઠ વર્ષતુ દ્રોગ, શનિ નક્ષત્રના ગોગતુ દ્રોગ, અથન, માસ, પક્ષ, દિન, વર્ષાનગદિનો અધિકાર, મેધગર્ભ, તિથિદ્રોગ, સૂર્યચાર, બહુષુ, શકુનનિર્દ્રોગ, તેણમંદી સન્દર્ભ, મુખાંક, હસ્તરેણા-વિગેરે વિષયોનો સમાવેશ કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૬૩.

લગ્ના.—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર,

પોપટલાલ સાકરચંદ શાહ, ધીકાંદા, કીકાનહણી પોણ-ગમદાવાદ.

पुस्तक १४ भु.
अंक १ ला।

: कार्तिक :

वार सं. २५७८
वि. सं. २००४

नूतन वर्ष-आशीर्वाद

ॐ

जैन धर्म आराधीयो, नर पाभी अवतार;
धर्म न चूड़ा प्राणीया, रसनाथी ओ लगार.
महावीरना सुत छो तभो, प्रथमे श्री जिनहेव;
कार्य सिद्ध थाये सहा, शरथ रही करा रेव.
जगभां जनभ्या ते खरा, यश भेणूयो जगभांय;
वंछे सहु तेहनुं भलु, हुर्त तेह जप्याय.
रसना भागी जेहनी, होठ ते अभिय समान;
सवारभां पाभ्या प्रसु, दाहा उवण्डान.

ॐ अवानभाष्ट नेत्रद्वाष्ट-वरद

॥ या नं त.... ७ ॥ वन दी ला ॥

अनुष्टुप्

संसारसंभामा णाढ, उव आ कर्म-सांडणे;
 इरी इरी इरे इरा, स्थानवत् लाव-वर्तुले. १
 णाव्यांवस्था विपे भूठ, अशुचि कहे रमे;
 धूलिकेलि समी लाल-येष्टाणो। अतिशे गमे। २
 तारुण्ये तरुणीरुपे, बमरो थाठने लगे;
 विषयाशुचिना पूँडे, भूंडे भूंड थाई रमे. ३
 मध्यांखुधिना लेवा, मध्यम वय पामता;
 ओह लुवननौकाने, हीदेणा घूण आवता. ४
 करुं आम करुं तेम, ओम अनंत रंगना. ५
 यंचल चित्तभूमिमां, बडे अश्व तरंगना. ६
 त्यां तो आवे जरा होडी, लाड पेगाम भृत्युनो;
 धर णाली करे शीघ्र, वारे हो शुं अरे जनो। ७
 ओहुं गोवे न गोवे त्यां, यमहंड प्रथंडनो;
 प्रहार लांगीने लुझो, करे जन धमंडनो. ८
 ओक लुवनदीला ज्यां, समाप्ति आम पामती;
 त्यां तो आवी गोवे घाल, कठी ना ज विरामती। ९

वसंततिकां

ओवी रीते लुवनयह अनंत यावे,
 पीलाय ज्यां उव सदा गहु हुःगजवे;
 तोये तिहां भ्रमणुनी न रणे हुरिछा !
 ने। उवनार्थ भूठनी विषपान हुरिछा। ६

लगवानदास भनःसुभक्षार्ह भडेता M. B. B. S.

श्रीजैनधर्म प्रकाश दीर्घायु हो ।

जीवन ज्योति जगा जैनों की, हो उन्नत जातिभाल महान ।
 जैनधर्म के प्रकाश से फिर, जग को होवे सज्जा ज्ञान ॥ १ ॥
 स्वमान सीखा दे त्याग यता दे, और करा दे निज का भान ।
 भूल दीखा के मिथ्यात्व हटादे, प्रगटा दे जैनत्व महान ॥ २ ॥
 प्रिय ! कुंवरजी का तुं प्यारा, जैन जगत का ओ उजियारा ।
 मेगा तुश को कोटि वार है, प्रेम सहित सस्नेह प्रणाम ॥ ३ ॥
 धर्म ध्वजा तुं फहरायेगा, अनीतियों का कर कर अन्त ।
 जैनधर्म प्रकाश दीर्घायु हो, कीर्ति फैले दशे दिग्न्त ॥ ४ ॥

राजमल भण्डारी—आगर(मालवा)

नूतन वर्षाभिनंदनम् ।

प्रारंभे गुरुवंदनं

अनुष्टुप् इतम्

नमोऽस्तु बृद्धिचन्द्राय, स्वरूपाय तपस्विने ।
ज्ञानघ्यानवरिष्ठाय, नमोऽस्तु मे नमोऽस्तु मे ॥ १ ॥

वसंततिलका इतम्

चारित्रियुक्तम् तिपावनकाय मञ्जुंयं,
कारुण्यपूर्णनयनं भविजीवमित्रं ।
कल्पद्रुमोपममन्यपरायणं च,
वन्दे त्रितापशमनं मूनिबृद्धिचन्द्रम् ॥ २ ॥

शिखरिष्ठी

प्रख्या । कान्ति त्रारी रवि शशि भृहाथी परतारा,
सहा शाता दाता वनिजन वावाणिध भायकरा;
नभी याचुं आने गन वचन काये किनवरा,
नवा वर्षे स्थापो सहु झुट्यमां ओ सुणकरा ।

वसंततिलका

वागिश्वरी सहु भुणे विभूति वधारे,
ने ईन्द्रिया सहु गृहे निज्वास राखो;
आ योग सर्व जनमां न सुतक्षय भासे,
ते दंद योग मण्डो नवत्रे प्रभाते ।

उग्निति

थेऽग्निन् ! देवेन्द्र ! किनेन्द्र ! देवा, स्मरुं नवाहे तु न नाथ सेवा;
“प्रकाश” पामो सहु सिद्धि भारी, शांति “सप्तमा” मां वधने अगारी ।

भगवान्वाव भोतीयां द शाह—वडवाय फेम्प

१ पृष्ठे.

आहिंसा ही अमृत की खान है ।

आहिंसा है अमृत की खान, बनाती सदा महाबलवान् ॥ टेक० ॥
 जो इसका है पाचन करते, निर्भय होकर जगमें विचरते ।
 शत्रु भी उनके नहीं बड़ते, देती यह वरदान ॥ अहिंसा ॥ १ ॥
 सभ्यभीत जगत में बोही कहाते, हिंसा कर जो पर को सताते ।
 राज्य और से भी दण्ड पाते, सहते बहुत अपमान ॥ अहिंसा ॥ २ ॥
 मूल धर्म की यह वतलाई, नीव क्रिया की इस पर रचाई ।
 आगम वेद पुरान मैं गाई, गाई जगने महान् ॥ अहिंसा ॥ ३ ॥
 जो इसको कायर वतलाये, वह धर्मतत्त्व से दूर कहावे ।
 शंका सदा ही इस पर लावे, वह है नहीं चतुर सुजान ॥ अहिंसा ॥ ४ ॥
 पूर्ण अहिंसा पालन करते, उन्हैं महारमा जग मैं कहते ।
 शत्रु मित्रसम दृष्टि रखते, है यह सर्वविरति गुनखान ॥ अहिंसा ॥ ५ ॥
 देशविरति मैं यह वतलाई, निरपराधी नहीं जाय सताई ।
 अपराधी नहीं जाय बचाई, है यह गृहस्थधर्म फरमान ॥ अहिंसा ॥ ६ ॥
 अहिंसा जगमें विजयी कहाई, आजादी इससे ही आई ।
 संग मैं अपने क्रान्ति लाई, होगी अन्त मैं विजय महान् ॥ अहिंसा ॥ ७ ॥
 हिंसा विष की खान कहाई, जो करते उनने देह गुमाई ।
 आजादी मिटा वरवादी लाई, हो गये वह परेशान ॥ अहिंसा ॥ ८ ॥
 हिंसा का संघर्ष छोड़ा था, जर्मन छिठन खुब लड़ा था ।
 हिटलर लड़ने तुवा खड़ा था, रह गये दिल मैं ही अरमान ॥ अहिंसा ॥ ९ ॥
 रहग करो रहेमान बताये, रहम से आतम शान्ति पावे ।
 भूल गये है मिस्टर जिन्ना, अल्ला व रहेमान ॥ अहिंसा ॥ १० ॥
 भूले वह वरवाद हुवे हैं, हिटलर से नावुद हुवे हैं ।
 सदा रहेगे कायम जग मैं, वही अहिंसावान ॥ अहिंसा ॥ ११ ॥
 अहिंसा अमृत जीमने पीया, वही विश्व मैं सज्जा जीया ।
 मरा हुता भी है वह जीता, है वह अमर महान् ॥ अहिंसा ॥ १२ ॥
 अहिंसा विजयी सदा हुई है, हिंसा कायम नहीं रही है ।
 विश्वेषं की प्रतीक अहिंसा, है वीरवरों की खान ॥ अहिंसा ॥ १३ ॥
 हिंसा का साम्राज्य बड़ा था, जव वीर प्रभु अवतारी हुआ था ।
 हिंसा का अस्तित्व मिटाया, चला अहिंसा वाण ॥ अहिंसा ॥ १४ ॥
 वीर प्रभु की वीर अहिंसा, चाहे दुष्ट और कूर हो कैसा ।
 कर देती अमृत के जैसा, जो पावे स्व-‘राज’ महान् ॥ अहिंसा ॥ १५ ॥

राजमल भण्डारी-आगर (मालवा)

नूतन वर्ष.

विक्रम संवत् २००४ ना नूतन मंगलमय प्रभाते “श्री लैनधर्म अकाश” वेसठ वर्षणी वय व्यतीत करी चासठगा वर्षभां प्रवेश करे छे. गासिक-तुं आटलुं लांबुं आयुष्य एक सहस्राय छे. तेतुं खरेणकुं गान अहगत शेहशी कुं बरलभाइने घटे छे, तेमनो स्थूल हेठ विलय पारया छतां तेमनो आगर आतगा मासिकने तथा आ संस्थाने प्रायु भूरी रखो छे.

व्यतीत वर्ष आर्योवर्तना धतिङ्गासर्वं अद्वितीय स्थान जोगवे छे. वांग समयनी कठीन तपश्चर्मी पडी दिन आआढ गन्युं छे. दिन आपणे रत्नां व देश छे, तेना आपणे गावेक छींगे अने तेतुं भावी घडवातुं हवे आपणा द्वायमां छे ते आपणे अगिमानशी कही शकींगे छींगे.

गत वर्षभां गोले राजकीय घटनाने विचार करतां गहेलां आपणा लैन सगाज अने लैनधर्मने स्पर्शती त्राय चार आपतोतुं विहंगालोकन करीओ. तेमांनी पहेली एक आणत आपणा सुप्रयंगत श्री केशरीयाल तीर्थना विहंग अने उद्देशुर राज्यना तेना बांडार उपर थरेल फरतशेपने लगती छे. उद्देशुर शनरे तीर्थना बांडारगांशी पोतानी स्वमुंगत्यारीशी श्री लैन संघनी संगमति निना पांदर लाण नेवी गोटी रकम काढी लम्ब निष्क्रियावयमां वापरनानी गडेचन करी दतो. श्री केशरीयाल तीर्थना विहंगवटकर्त्तांगो अने संघे आ सामे अणत निरोध कर्त्ता हुतो. कोइगाषु राज्यने लैन महिना हेवद्रव्यने गमे ते रीते गरे त्यां वापरनाने अधिकार नशी गेवो. नक्त लैनसंघ तरक्ती वाप्ती. रन्तु करवां आगें दतो. परिणामे उद्देशुर शनरे पोतानी वर्णकरत गेंची लीझी दतो अने ऋषिडाना शांतिथी उक्ते थम गेयो. हुतो. आपा गनान उपरस्थ श्री लैन संघे अने महिना तथा तीर्थेना विहंगवटकर्त्तांगो कृत्येक ग्राम लेना कर्वे छे. हेवद्रव्यने नामे लाणो इपियानी भिक्षत आपणे ओक्टी करता जैजो, ते भिक्षतनो संगज्ञार्वक गांधी उपरोग न करींगे ते आ समयां लांगो वणत नसी शके तेवुं नशी. अऽ लेतां तो नोहांगे रोटली भिक्षत राणी धीन द्रव्यनो धीन उपरोगी भिक्षेण आंधवागां के तीर्थेना उद्धारगां उद्धार दाये व्यय थवो नेमुंगा. नेन शाअगां सात क्षेत्रो घाताव्या छे, अने तेमां के क्षेत्र चीहातुं हेय तेने पदववित करवानुं करभान्धुं छे. एटसे कुशग फुफिकार(गेहुत)नी माझक हाननो प्रवाक पण सुकाता

→ (१) ←

क्यारा तरक्क वाणी, अन्य पाणीथी भरव्यक क्यारा तरक्क जतां अटकवा भणंध
हरवो नेहुणो; नहि तो आपणा हेरासरौना लाणो इपियाना कृंडा आपणा हाथमां
हुणो नहि. अने समाजने कांक्षण्य लाभ थया विना काणना प्रवाहमां तथापूर्ण जशे.

पीने गया वर्षगां चर्येदो सवाल मुंगाई छलाकानां हरिजन मंहिर
गरेगो हुतो. आ धील सामे नेनो तरक्की घेणा वायो उठाववामां आव्यो हुतो.
कृक्काणे तेना विरुद्धना ठरवो करी अरकारने तारी भेडववामां आव्या हुगा
पण आपणा विरोधना कांध असर थर्न नही अने एक पण विरुद्ध भत विना
मुंगाई अरकारे धारी पसर कर्यो हुतो. अमने ज्ञाय छंडे ने आपणे नेत
धर्मना मूणभूत सिद्धांतोनी दृष्टिये आ सवालनो विचार कर्यो हत तो आयो
ज्ञाणोहु थवानो ओछो संबल हुतो. लैन नेवा विश्वव्यापी धर्मना सिद्धांतमां
नेवाहिरां डेखु हाणल थर्न शके अने डेखु हाणल न थर्न शके ते सवाल
गोण छे. अवाहत नेत मंहिरमां हाणल थनार शभूत मंहिरनी पवित्रना साच-
ना नेहुणो अने हुयमां वीतराग प्रभु प्रत्ये बहित्राव राणनो नेहुणो.

गया बाहरवा महिनामां शहेर बावनगरमां श्री विजयधर्मसूरि-रजत
ज्यंती गहोत्सवनो समारंभ थयो हुतो तेमां पंडित श्री सुअवाललुओ हुदेव
बापाणनो अगत्यनो बाग अने ते सगारंबे अगारा गन उपर पाडेल बापनो
उद्दीप छेवा आमिन गासना अंकां आपवागां आवेद छे. धर्मना विशेषांगां
पण नाना नियारा नाणांगा, तुवनात्मक दृष्टिये तेना नियार करवाना. अने
चर्ची करी चार थहरण करवानो लाव आपणा नेत वर्णगां अने विशेषातः नेत
युवकेमां छे तेवा प्रधारनुं दृश्य समारंभमां नेवामां आव्युं हतु. नूना प्रवृत्तिका
प्रगाणे उपहेश आपनाराण्याने पण हालनो युवक शुं नाणवा मागे छे ते
आवा संमेलनोना सद्गता उपरथी समजवातुं रहे छे.

श्रीयुत गोतीर्वाल कापडीया सॉलीसीटरने तेमनी साहित्य-
सेवा, सगाज अने संघसेवा तेमन विशेषतः श्री महावीर नेत विद्यालय स्थाप-
वामां, पैपवामां अने विकासवामां जे अमूल्य तन, गन अने धननो लोग
आपणे छे तेनी ज्ञेहरमां कहर करवा एक सारी २५म(पर्स) आपवानो मुंगाईना
तेमना प्रश्नांसके अने सहुर्कम्यारीओओ ठरव करी अधीक णहार पाडेल छे.
श्रीयुत गोतीर्वालगार्भना आ प्रगाणे कहर करवागां आये ते योग्य छे. आवा
शुहरस्थ अने ग्रेगी बांधुने पर्स आपवानो मूण हुतु तो सागान्यन: ओयो
होय छे कु-ते २५ग तेमना ज्ञवनना प्रिय विषयना पर्च माटे अर्पण थाय.
अमे इच्छिये छिये के सारी २५ग ओक्टो थाय अने ते २५ग विद्यालय नेवा
क्रेष्णवर्णीना धाममां तथा तेमना प्रिय नेत साहित्यना प्रशारना काममां वपराय.

હવે બ્યતીત થયેલ વર્ષમાં કે રાજકીય પરિવર્તન થયું તેનો વિગ્રહ કરીએ. પ્રિટિશ સરકારે હિંદુ સ્વતંત્ર્ય પીલ પસાર કરી ગત પંદરમી આગરણા રોજ હિંદુને સ્વતંત્ર વહેર કર્યું. અને મુસ્લિમ પ્રજાનો વાંધી ધ્યાનમાં રહુ આપણું હિંદુસ્તાનના હિંદુ અને પાદીસ્તાન ઓવા એ ભાગવા કર્યા. હિંદુના નેતાઓને હિંદુના ભાગવા કોઈપણ રીતે પસાર ન હતા, પણ પ્રિટિશ રાજ્યની મુખ્યરીગાંધી ધ્રુવાનો પીળો હોણ માર્ગ ન હતો અને બાગવા કાળું કરવામાં આવ્યા. આ ભાગવામાં હિંદુસ્તાનનો મેટો ભાગ હિંદુસ્તાન સરકારના કોવામાં આવ્યો છે. છેલ્લા હોઠસો વર્ષની હુકમત દરમયાન પહેલા કોઈપણ સરગે ન નેવામાં આવેલ રાષ્ટ્રભાવના હિંદુસ્તાનગાં જથે થયેલ છે. ચાદીશ કરેડાની વર્ષની વાગ અને એક મોદા ઘાડ નેવા વિસ્તારનાં હિંદુસ્તાનમાં એક રાજ્યમાતા, એક જ આર્થિક તંત્ર, એક લશ્કર, એક સરળો તાર-ટાર તથા રેલવે વહેવાર અને આંતરપ્રાંતીય અને આંતરાણિક એક સરળો જ્યાદાર-આ એકા હિંદુસ્તાનના પૂર્વ ધૃતિદ્વારામાં નેવામાં આપતી નથી. પ્રિટિશ તંત્ર બેંક-શાસનવાહી ડેનાથી તેના છાગ પણ હિંદુ ઉંચ મજબૂત પડેલ છે. પ્રિટિશ તંત્રના હિંદુસ્તાન પરતેની સાગ્રાન્ય નીતિ અને તેને અંગે શોધણ નીતિ અન્ય ઉત્કટ હોવા છતાં એટલું તો કંદેલું નેમણે કે હિંદુસ્તાનગાં જાણી થયેલ રાષ્ટ્ર ભાવના સ્વતંત્રતાની ભાવના અને એકાની ભાવના માટે હિંદુ પ્રિટિશરેનું ઝણી છે. પ્રથમની સરકારની ચાલાની આવેલ ભાગવા પડાવી રાજ્ય કરવાની મુદ્દિત નીતિને પણાગે હિંદુ સુસ્વલ્પાન અને દેશી શરળાં વર્ચે ગંધીજીના સૌદા સવાદો ઉપરિથન થયા છે, તે ચંદ્રાલ્યુના કેવા કથાંદર પરિણામ આવ્યે છે તે ખાંગાલમાં, જિડારમાં, પંનગમાં અને કેકેકણું નેવામાં આવે છે, છતાં હિંદુ સરકાર તેનો શાંતિભર્યો ઉકેલ કરવામાં ઘણે અંગે અફળ થયેલ છે અને સફૂન થાય છે તે આપણે નેમણે છીએ. આવા કાગળાં જ પ્રજાની અને રાજ્યકર્તાની કસોટી થાય છે. અને તે કરોડીમાંથી શુદ્ધ કંચનની નેમ બહાર આવવું તેમાં જ ખરો ધર્મ અને પુરુષાર્થ છે.

આ ધર્મ અને પુરુષાર્થનો મેટો યચ મહાત્મા ગાંધીજીને ક્રાણે જય છે. જ્યાં જ્યાં અંધાધુની, ખૂનામરદી અને અરાજકતા થતા નેવામાં આવે છે ત્યાં ત્યાં તેણો વિહાર કરે છે, વાસ કરે છે અને પોતાના જીવનમાં મૂર્તિમંત થયેલ અહિસા, સત્ય અને પ્રેમનો ઘાડ લાણુંને છે. તેમના અદ્વાસમાં આવતાં જ એક ધીનતુ ગળું કાલાને તલસી રહેલા વેકેના વેરાએ શરીર જય છે અને માનવતાના ધર્મો હુદયમાં જથે થાય છે. ગનુંયતાની પાશવર્વાત સકળ છે, તે પાશવર્વાતને ધર્મના જરૂરે પ્રજાનિત કરેલ છે. રાજકીય કારણોને તેમાં પેટ્રોલ રેલ છે, એટે તે વૃત્તિ ચમાનતાં વળત લાગે પરંતુ મદાત્માચના અદ્વાસીની અને ઉપરોક્ષથી આ પાશવ વૃત્તિ કાળ્યમાં આપતી જય છે તે તેમના ઉપરોક્ષની

सद्गुणतारसूचक छे. हिंहुतानना धितिहासमां महात्माल्लतुं नाम आर्थवर्तीना उद्घारक अने अङ्गिंसा, सत्य अने संयमना प्रयगंणर तरीके अमर रहेण्ठो. परमात्मा तेमने लोककल्याण भाटे लांगुं निरोधी आयुष्य गंगे थेवो प्रार्थना करी आपाणी जातने हुतार्थ करीथे.

धृष्टि अवाहुरताव नेहड, सरदार वहुगगाई पटेल, श्रीमती विजयालक्ष्मी पंडित विंगेरे अनेक नेताओंथे आ कस्योटीना काणगां पुरुषार्थ द्विरवी हिंहाने देशप्रदेशमां प्रज्यात करी रहेल छे, अने पोतानी ज्ञातनी परवा कर्या विना विकट प्रसंगोनो सामग्रो करवागां पाणी पानी करता नथ्ये. आवा हिंहाना सुसंतानोने आपणे नवा वर्षगां अंजलि आपाणी तेमना कांगेनी सद्गुता प्रस्तुती.

तारेतरमां अनेक अने आपणुने सौथी वधारे अगत्यां राजकीय घटना तो ज्युनागढ राज्यां छे. ज्युनागढ राज्यना नवाणी तंत्रे नंहनवन अगी प्राचीन पूरुष बूऱ्य चौराष्ट्रने चिंगींगा अने पठाणेना प्राणव्यवाणा पाडीस्तानगां रोगव्यवानो प्रयास कर्ती हुतो. श्री गिरनार आपाणु तेमज अन्य हिंहुओतुं पवित्र तीर्थ छे. चौराष्ट्रनो, समाट अशोक अने ते पहेळांना याहेवोनो पूराण्या धितिहास छे. ज्युनागढ राज्यना याकिस्तानगां भगवाना समाचारे समस्त काढी-यावाड अने शुजरातगां वसता लेनो अने हिंहुओना काणगान्हा फ्रेडाट जगावो हुतो. तेनी सामे ज्याराज्यस्त राजकीय अने प्रबन्धीय आहेत्वन जिल्हे थेयुं हुतुं. ते आंदोलन अने निरोध यांगे छेवटे ज्युनागढ राज्यने दिंह गरमारां शरणागते स्वीकारवी पडेव छे अने हात तुरत त्यां शांति प्रसराणी छे. आपाणी आद्यातिंगक तपश्चर्या अने विश्वशांतिनी भावनाओ आपणुने भूत्ये द्वाग आपेक्ष छे.

आपवाता काणगां आपाणु लैनेतुं शुं कर्तव्य छे तेनो विचार कृ-वाना रहे छे. आपणने लैन संस्कृतिनो, तत्वज्ञाननो अने साहित्यनो मोटो वारसो गढयो छे. धर्म भावना पौपवाने रमाशीय स्थानांमां आपवा तीर्थे अने मंहिरो रगाया छे. त्यागनी भावना पौपवार आपणामां श्रगणुवर्ग छे. आपण्या मुनि-महाराजांनो अने आचार्यींगे आपाणु ज्ञान अने आपण्या धर्म ज्ञवंत रागेल छे. गरमतीर्थे कृ श्री महावीर भगवानना समयशी आज सुभीतीना परीक्ष सो वार्णना लांगा काणगां अनेक राजकीय अने सामाजिक परिवर्तनो थया छतां लैन धर्म अणांड वडेता रह्यो छे, तेंगो गणेणरो थय आपवा याहु गळाराजांनो शीर छे. समाज अने राज्यना परिवर्तन साथे धर्मना भूण अिद्धांतोने बाध न आने तोवी रीते अनुकूलता साचव्यवाणी आह-भूत शक्ति आपणा धर्मगुरुणांने भवावेल छे. प्रिटश द्विगतना छेद्वां होडसो वर्षोगां आपणे हरेक शेत्रगां प्रगति करेल छे. अनेक प्राचीन थंथोने संशोधित करावी प्रसिद्ध कर्यां छे, ज्युना मंहिरेना पुनरुद्धार थया छे, ज्युनी

અંક ૧ લેખ]

નુતન વર્ષ

૬

તીર્થભૂમિઓના શ્રાવણોળ થઈ છે, નના મંહિરો જાંધાયા છે, પ્રાચીન પુસ્તકોના લાખાંતરો થયા છે, તે સાથે જ્ઞાનમંહિરો, વિદ્યાલયો, છાચાલયો, પાઠશાલાઓ સ્થળે સ્થળે સ્થપાયેલ છે. લૈનોની આર્થિક સ્થિતિ પણ સુધરી છે.

હવે બિનિશ રાજ્ય અહીં ગણમ થયું છે અને હિંદુનું સ્વતંત્ર રાજ્ય સ્થપાયું છે. રાજકીય સ્વતંત્રતા સાથે પ્રણાની યુદ્ધ પણ સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરતાં શીર્ઘે છે. પરતંત્ર માનસ સ્વતંત્ર માનસ ગણે છે. શ્રદ્ધાવાદને સ્થળે યુદ્ધિબાદ આવે છે. સ્વતંત્ર પ્રણાનો પ્રધાન વિષય રાષ્ટ્રની એકતા અને સ્વતંત્રતા ગણે છે. સ્વતંત્ર દેશોના હરેક એકમોગો-રાજકીય, સામાજિક અને ધાર્મિક-રાષ્ટ્ર ભાવનાને અનુકૂળ રહેવાનું હોય છે. કે કોઈ એકમ રાષ્ટ્ર ભાવનાને અનુકૂળ ન થઈ શકે તેને તો રાષ્ટ્રમાં રહેવાનું કે ઉત્ત્રનિ લોગોવાનું સાત રહેનું નથી. જગત્નો ધર્તિદાસ જોતાં ઉપર જાતાવેલ એક સામાન્ય નિયમ દર્શિતોચર થાય છે. ક્રાંસ, ટર્ડી, રંશિયા વિગેરે દેશોમાં લાંના પ્રગતિન સંપ્રદાયો અનુકૂળ ન થાય શક્યા એટલે નષ્ટ થઈ ગયા. આ ઉપરથી ગોટલું સમજવાનું છે કે આપણું ધાર્મિક લુણ સંકુચિત ન હોવું જોઈએ, તેમાં ઉદાર ભાગના હોણી જોઈએ. ધીન ધર્મો પ્રત્યે સંદ્ધિષ્ણુતા કેળવવી જોઈએ, તિરસ્કાર ન કેળવવો જોઈએ. ધીન સંપ્રદાયો કે ધર્મોની વૃત્તિ રાખવાને જાહેરે તેમાં રહેવ સહંશને જોતાં શીખનું જોઈએ. આપણા ધર્મ તરફ ઉપેક્ષા રાખવી અથવા નાસ્તિક થયું એવો આ કહેવાનો આર્થ કરવાનો નથી; પણ ધર્મને પારે ભગવાનમાં તિરસ્કાર વૃત્તા ન જાળી કરવી જોઈએ. જો દેશભાંના નૃત્વ નૃત્વ ધર્મને વેરવું વધવાના સાથનો અને તો કાં તો પ્રાત તે ધર્મને હુંકા હેઠે અથવા રાજ્ય તેવા ધર્મને હાણી હેઠે અને તે પ્રમાણે કરવામાં પ્રત કે રાજ્ય નિષ્ટળ જશે. તો પ્રણાનો અને રાજ્યનો નાશ થશે અથવા કાયમી પરંતુના ભોગવતી પણ. આ હિસાગે આપણે કૈનાચે પ્રથમ તો આપણા મતસેહો હર કરા જોઈએ અને એક ધીન સાથે હુણીમળીને ચાહનાં શીખનું જોઈએ. આપણું જે મતમતાંતરો જોવામાં આવે છે, સંપ્રદાયના જોડો, ગંગના જોડો જોવામાં આવે એ તે એક વિકૃતિ છે, સ્વભાવ નથી. શ્રી મદ્યાવીર બગવાનના અદિનાંસ અને અનેકાત્તવાદા શાસનમાં આવા જોડોને સ્થાન નથી. મતસેહો બાબે હોય પણ તની પાદ્યા અગિનિવેશ કે રાગદ્રેપ ન હોવા જોઈએ. નુતનવર્ણના ગંગાગાય પ્રમાત્ર આપણે પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ કે અગે સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર-ભાવનાના પૂરક થઈએ, અમારી સંકુચિત દર્શિ વિશાળ થાય અને ધર્મના નામે જોયા રાગદ્રેપથી સુકૃત થઈએ.

આત્યારે આપું જગત અનેક પ્રકારની ચાનનાંએથી વાચી રહ્યું છે. ધર્મા માણુસોને પેટપૂર્તું ખાવાનું કે શરીર ઢાંકવા જેટલું વખ પણ મળતું નથી. તેમાં પંબળમાં થયેલ હત્યાકાંડે તો મર્યાદા મૂસી છે. માણુસ જત માનવ મણી જંગવર્તુ એક હિસ્ક પ્રાણી ગણેલ છે. માણુસનાં ગાનવત્તા લાવવાનો એક જ માર્ગ ધર્મ

છે. આપણો અહિંસા, સત્ય અને સંયમને ધર્મ છે. મતુષ્યોને તેમની યાતનાઓ આશી કરવાના કામમાં યથાશક્તિ તન, મન અને ધનની ગહદ કરવી, તેમજ હૃહયથી જગતમાં શાંતિ છાચ્છવી એ આપણું કર્તાંય છે. આ મંગળમય પ્રભાતે આપણે ણરા અંતઃકરણશી છાચ્છીએ કે સર્વતઃ સુખિનઃ મવન્તુ લોકાઃ । કોઢે સર્વ પ્રકારે સુખી થાઓ.

શ્રી લેનધર્મ પ્રકાશ માસિકને અંગે યતકિચિત્ત ક્રહેવાનું રહે છે. ગયા વર્ષમાં નાણાંયું હતું તો કરતાં પણ ગયા વર્ષાં ગાસિકનો ણાર્દે નિરોપ આવ્યો છે. એક એક માસિકની ડિંમત વાર્પિક ચાર ચાર ઇપિયા આવી છે, છતાં એક લતની ધર્મ પ્રભાવના માની લવાજમ વધાર્યું નથી. અને અમારા ઉદાર અને સાધનસંપત્ત આહુડો અને સલાસહો પાસે ગહદ માટે આપીન કરેલ છે. ગયે વર્ષ અમારી આપીનને જોઈએ તેટલો જવાણ મહુયો નથી. જો આવી મહદ નહિ ગણે તો અનિચ્છાએ લવાજમ વધારવા વિચાર કરવો પડશે. સર્વ લાઇઓને અગારી આશદ્દબારી વિનંતિ છે કે માસિકના અર્થના નિવાણ માટે યથાશક્તિ રક્ત મોદલી આપે.

ગયા વર્ષના પુસ્તક દૃઢ ગાં ગવાય લેણોને સાધુ સુનિગદારાન્તાઓ અને નિદ્રાન લેણોડો તરફથી ગણેલા પ્રકાશિત કરવાગાં આવ્યા છે, તંતો નોંધ ગયા આધીન માસના અંકમાં અનુકોગણિકામાં આપવાગાં આવ્યો છે. પદવિભાગમાં સુનિરાજ શ્રી રૂગ્રવિજયજી, આર્યવિજયપદાસ્રસ્તિ, સુનિરાજ શિવાનંદવિજયજી, સુનિરાજ વિનાયવિજયજી, સુનિરાજ જ્યાનંદવિજયજી, સુનિરાજ કીર્તિવિજયજી, સુનિરાજ શ્રી ધૂરંધરવિજયજી તથા મગનલાલ માતીયંહ શાઢ, દીરાચંહ અનેરચંહ શાડ, રાજમદિ બંડારી, અમરચંહ માલણગાઈ શાડ, શ્રી જાલચંહ દીરચંહ, પ્રો. દીરાલાલ રસિકહાસ, કવિ લવાનલાઈ જ્યેંદ્રમાઈ વિણેરે નાગો અથસ્થાન લોગવે છે. ગવિવિઘાગમાં તત્ત્વજ્ઞાન, ધતિકાસ, કથાનુયોગ, સંશોધન, જ્યવદાર, નીતિ, અચિતા-ગુણાગ વિણેરે નિધિનિધ પ્રકારના લેણો સુનિગદારાન્તાઓ તથા નિદ્રાન લેણોના ગણેલા લાગવાનાગાં આવ્યા છે. તેરાં સુનિરાજ શ્રી ધૂરંધરવિજયજી, આર્યવિજય-કરુરસ્તિ, આર્યવિજયપદાસ્રસ્તિ, સુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી-ત્રિપુરી, સુનિરાજ પ્રિય-કરવિજયજી સં. પા. સુનિરાજ પુષ્યવિજયજી તથા શ્રી ડૉ. લગ-પાનહાસ ગનઃસુણગાઈ ગણેતા, શ્રી ચ્યાકની મોકનલાલ, શ્રી ગોતીયંહ કાપટીયા, શ્રી ગતવુજ જ્યેંદ્રમાઈ, શ્રી જાલચંહ દીરચંહ, પ્રો. દીરાલાલ રસિકહાસ, શ્રી અગરચંહણ નાહુઠા, શ્રી રાજગલ બંડારી, ડૉ. વિસુવનાનાસ લડેરચંહ, શ્રી જનહણ તુલશીદાસ વિણેરે નાગો અથસ્થાન લોગવે છે. અમે પણ વખતોવળત આગારો ઝાંણો આગારોં છીએ. સહૃગત શ્રી કુંવરલુણાંના લગેલા પ્રશ્નોત્તરો આપવામાં આવ્યા છે. માસિકને સમૃદ્ધ કરવાનો અને લૈનોને જ નહિ પણ લૈનેતરોને પ્રિય થઈ પડે તેવું વાંચન આપવાનો આગારો સતત પ્રયાસ છે. માસિકનું યોગ મૂહ્યાંકન

મારી મુસાફરી

પ્રકરણ ણીજું

લેખક.—દ્વિરેણ.

શોકાશ્વનિવાસ નગરના અનુભવો—

અધ્યવહારું વતનમાંથી એક શુદ્ધ મુઠૂર્તી અમે પ્રયાણું કર્યું. એક દર જ્યાને નહિં ટેવાઓલા અમે નાણકમાં આયેલા શોકાશ્વનિવાસ નગરમાં ગયા. અધ્યવહારું વતન કરતાં અહિં શોકી વસતી હતી. શોકીને શરૂઆતગાં ઝાંગ શાયું કે આગને અહિં ગમી જશે. પણ વળત જતા જાણ્યું કે અહિં પણ લગગગ રહેલા જેવી જ સ્થિતિ છે.

આ નગરમાં પ્રવેશ કરવાના મુખ્ય પાંચ દ્વારાએ છે. તે દ્વારની નહેં ચોકી ઓરા પ્રકારની છે કે કે કે દ્વારથી પ્રવેશ કર્યો હોય તે દ્વારથી નિકળ્યા સિવાય નગરના ણીજાં બાગમાં જઈ શકાય નહિં. અર્થાત એ નગર એવી રીતે પાંચ વિભાગમાં વહેંચાઓછું. છે કે કે બાગમાં તમારે રહેલું હોય તે તરફના દ્વારથી જ તેમાં પ્રવેશ કરવો નહેંશે.

નગરના પાંચ બાગના નામ આ પ્રમાણે છે: ૧ પૃથ્વીકાય, ૨ જલકાય, ૩ અભિકાય, ૪ વાયુકાય અને ૫ વનસ્પતિકાય. આ પાંચબાં ચોકી ગોડો વિલાગ પાંચમો છે.

જ્યારે અધ્યવહારું વતનથી પ્રયાણ કરી શોકાશ્વનિવાસ નગરે અમે આવ્યા થારે કયા વિલાગમાં રહેલું હીંક પડ્યો એ કંઈ આગને જાણર ન હતી.

એરી રીતે તો અધ્યવહારું વતનમાં હીંક કે શોકાશ્વનિવાસમાં હીંક એ કંઈ અમે જાણ્યતા જ ન હતા, પણ આગને અહિં લઈ આવવાગાં ગોડો બાગ જવિના જ્યતાએ લાજાયો છે.

અમારા વાયડો તરફથી થાય છે તે જ્યાં અમને સંતોષ અને ઉત્સાહ થાય છે. ઉચ્ચ કેળવાણી વિદ્યાપીઠની ઉચ્ચ પહૂંચ ધારણ કરનારાણો તેમના તત્ત્વજ્ઞાન, વિજ્ઞાન, ધર્તિકાસ, અમારશાસ્ત્ર, સંગ્રહણ નિર્ણય જ્ઞાનનો ગાનિક માટે બેચોલાણી જનતાને લાભ આપે તેની અમારી કાયગાં માગાણી છે.

પાંતે ગયા વર્ષમાં ડિહુર્સ્તાનગાં કોમોંડાંગો વર્ષને જરૂર વેરવૃત્તિ થઈ ગયા, સર્વત્ર શાંતિ પ્રસરે અને બેંકો સુખી થાંનો એવી આ મંગળામય નવીન વર્ષતા પ્રભાતે આપાણી પરમાત્મા પારો અંતઃકરણની પ્રાર્થના છે. તેં શાંતિ શાંતિ.

શ્રી લુલારાજભાઈ શોધવળ દેશી.

वर्णताव्यता चो अमारी अनादिना सहृदयरी. तेन तरे अमारी सदुधर्मिणी श्री-पत्नी-अधिष्ठात्री-हिंगश्चिंनी-नायिका धृत्याहि गमे ते सम्भव्ये ओणगी शोडे छ.

अमे ऐवा तो ते सभये तेन वश हुता के ते क्षे ते अमारे करवुं ज लेइयो. एसो क्षे तो ऐसा जहजे ने जिसा थाव तो जिसा थहजे.

ओ॥ सदाहु प्रगाहे अग्ने लाभ्युं के आ पांचगा सौगी मोटो विभाग सारे हुते ? ओम लागवामां अमारी जडता पथु काम करती हुती.

जगतुमां जड आत्माओ। मोहुं लेइने धारी वणत लक्षण्य छे पाण मोटे लागे मोहुं ए गोहुं नीडणे छे.

बाहर साधारण वनस्पतिकाय—

अगे वनस्पतिकाय विभागमां गेहा. तेमां घेसता तो कांक्ष वार न लागी. केहि पथु स्थगे घेसवुं सहेलुं छे, पथु घेहा पछी नीडण्वुं ज मुश्केल छे.

आ विभाग पथु ए लागमां वहेंचागेवो छे. ओक बाहर साधारण वनस्पतिकाय नामे ओणगाय छे न लीजे प्रत्येक वनस्पतिकाय नागे.

अव्यवहारु वतनथी आवता मुसाइरोने साधारण वनस्पतिकाय विभागमां राणवामां आवे छे, कारणुं के तेमानी गणवीं साधारण कोटिमां थाय छे.

आ साधारण वनस्पतिकाय विभागमां पाण गली, गूँजी, लातर, चौटा, घर, गकान, हुकान वर्गेरिनो केहि वार ज नथी.

ओ लाधानो अनुसव उत्तरागां अनन्तकाण जय छे ने ओ अनुशवानी किंमत नहिं लेवी डेख छे. शइआतमां अगे 'भूमिकन्ह' नामना ओक लतामां रहा. अत्यार सुधी धूपा रहेवाने टेवागेला ओटेके अहिं शुस्तास पसंह क्यों. भूमिगां हं केहि रहीओ ओटेके ठीक ओम धार्युं हुतुं, पथु अवुं धार्युं गोहुं काम आवे छे.

अगे त्यां गया ते पहेलां अमारी जेवा अनन्ता आत्मागोओ ए स्थान रेकी राण्युं हुतुं, छतां अमे पथु ते अधा लेगा लाभ्या. अमारी पहेलां आवीने वसेवा अगारा सहृदयरीओ त्यां अमने धबू कापे गण्या. धबू कापे सरेण्यनिधिओ गणे त्यारे आनन्द थाय, थवो लेइयो. पाण गांदि जिवदुं अमने हुःण थयुं, कारणुं के तेमो हुःणी हुता अने अगे पाण हुःणमां हुता. हुःणीया भणे त्यारे हुःण सिवाय लीन्हुं आपे पथु शुं ? नल्हवी श्रवनस्थिति तो अगारी नालु हती तेमां ओक वधारो ए थवो के अगे व्यवहारगां उपयोगी ध्यानी गोण्यता गेलवी ओटेके व्यवहारगां वसता अनेकना आशात-प्रत्यावातो, ऐहनवोहन वर्गेरे अगारे सहृदा पडता. आ भूमिकन्हगां पाण लाभ्या प्रकारो अगे अनु वाणा. केहि वणत गूणानां कहद्दो तो केहि वणत सफरकन्हइपे धृत्याहि विनिम

॥ प्रभुद्दर्शन शी रीते कराय ? ॥

(लेखक.—श्रो भालचंद हीराचंद—मालेगाम.)

ओक नाना सरणा गामनी वात छे. मंडिरमां तिथिवेना हिसे ते वयमां डैह
डैह प्रसंगे प्रभुनी अंगरथना तो थती ज २३ ईती. आधु, कटोरी, रेशम, वरध, विगेहेनो सारो उपयोग थतो होते. ओक आशामानो नियम दोनो के तेजो दृश्रोज
सवारमां वडेका दर्शन करेवा नय. आगले हिसे आंगी करेती होय तेवा रिधतिमां ज
तेजोने दृश्यन करवा गेते. तेजो खुशी खुशी थऱ जय. तार पष्ठी ज पयाण निगेते थती.
ओक हिसे ओवो जनान जन्हो के-आशीमा गेडा पड्या के-पूजरीने उतारणमां आंगी
उतारी लाभी. आशीमाने घूूू गुरुसो आण्यो. पूजरी उपर तेजो गीकाया अते कडेका
मांडया—मारे तो आंगीना दर्शन करवाना हता अने ते तो आंगी उतारी लाभी. हो

प्रडारना अनुभवो मेणावी अमे वास हेरव्यो ने आव्या डुगणी, लस्यु, गटारा,
गाजरना लतामां. अहुँ ओवा लताओ. पार वगरना छे. गजवा ओगीओ तं। पार
आवे एम नथी.

लीलु आहुं, लीली हुणहर, लीलो कचुरो, नाना नाना गंडुर, नाना कुण्डा
पव, लीलकुल, सेनाव, णिलाडीना टोप, रोथ, पत्थु, शेग, गदगडे, कुण्डा कुण्डा,
साथना पान, शेव, कुंवारनुं पाहुं, गणो, वर्णेरे स्थणे अमे गस्या. आ हरेक स्थणे
अनन्ता अमारा ललिनार्धिओ. साथे अगारे रडेवानुं थतुं. अमाने ओगाण्या
होय तो सहेलागां सहेली समज अे छे. नसो णाढार न अगाली दोप, साला
धुया होय, गर्व ठंडाङ्गोल-डोय, रामान गंड लांगवाशी पहना होय, देसा के
तांत्राणा न होय, छोटे तोय वधीओ ने ओग्यो. आ वक्षणो न्यां होय त्यां
अगारा वास छे ते निश्चये जागवुं.

गो ओक साथे अनन्ती संगयागां रडेना, माटे अगारुं ‘अनन्तकाळ’
ओवुं सार्थक नाम यथ प्रयतिन इतुं.

अमारा हुणमां सङ्कानुभूति धरावता केटवाओक ज्ञानीओ. अमारा उपर
घुण हया राखता. अगारी दिंसा करनामां पाप छे कडी गीजने हया राखना
संगमावता, पछु अज्ञानी आहगाओ तो अगारी दिंसा करना. जे हुणोने अमे
अनन्तकाळ सुधी सह्यां. न कही शक्यय-०यका न करी शक्य गोता छुूा शांगो
अमे अमने णानाश-हुण हेनारा उपर हीधा इग्ये के तेजो अमारा ज्ञेवा थनो.
अमारा श्रावे केटवाओ गेत्ता स्थितिनामा भुक्ताया इशे. पष्ठीयी अमे गीज विजा-
गमां गया. त्यांना अनुबोदी होय पटी—

(आठ)

गारे दर्शन करवा शी रीते ? आ सांबणा पूजारी जरा विचारगां पड़ी गयो। डेशीमाने शांत करवाने रसो शेषी डाढ़वाने रखो। तेणु तरत ज होड़ा जर्ज ने थाणीमां आंगीना सामान उतारी होतो ते थाणी डेशीमां आगल धरी। तेणु डेशीमाने कहुँ—‘द्यो माझ आ रही आंगी, करो दर्शन।’ डेशीगा तो आवा ज अनी गया। तेमने आंगीना ज दर्शन करवाना हता अने थाणीमां आंगी नही तो एक्कु शुं हतु ? तेशोने विचार थयो के हुं शुं आ करोटीओ। अने आदलातुं ज दर्शन करवा आवुँ छुं ? प्रभुनी भूतिना मारे दर्शन करवाना हता के अे आदलाना ? में तो अदारनी वस्तुतुं ज मदतव आंक्हुँ। अतरंग तो माराथी हूर ज रहुँ, मारे तो प्रभुना दर्शन करवाना छे। आंगीना हु दर्शन करुँ छुं अम मानवामां में भोटी भूल करेली छे। अयो विचार तेमने रहूरी आयो। अने अम ने अम तेमो पाणा इरी धर बोगा थधु गया।

पशु उपरना प्रसंगे तेमनी आगल भोटो डेयडो जिमो कर्हो। तेमना मनने जराए शाति रही नही। तेमणे अे युंचवथुना घुलासा भाटे ओक रियतप्रत अने अनुभवी सद्गुरु पारे घुलासो गेणववातुं नक्को कहुँ। हैरिगो ते संत महात्मानो शोग पण मणी आयो। तेमनी पासे डेशीमांगे गेतानी मुंजवथु कही अतानी। डेशीमानी जिज्ञासु वृत्ति आणग्ठी घुरुओ घुलासो कर्हो,

डेशीगा, दोक अव ज्ञवने प्रभुना साक्षात दर्शन थवानी जहर छे। अने ओक वार जे प्रभुदर्शन शाळनी रीत थधु ज्ञव तो कामज थधु ज्ञव, पशु ओवुँ दर्शन तो डोक्क विरक्ते ज सांपडे छे। बाकी थीनगो तो गेतानी यर्मचक्षुतो ज नश रही दर्शन थगानो संतोष गाने छे। ओक वार प्रभुदर्शननो ददारो गणी ज्ञव तो पध्नी आ संसारगां बाटकवानुं तेने गारे ओवुँ ज थधु ज्ञव। सत्य दर्शन ओरलुँ हुवांब छे के, बालभावा साहुओ। पशु ते गेणारी शक्ता नवी। तेवा दर्शन गेणवाना गारे याही गेही पूर्ण तेयारिगो करती पडे छे। अने तेवी तेयारी करवा पहेला तरवारनी धार उपर नाचना करनां पशु वधु कहां दिव्यमांथी गसार थवुँ पडे छे। गोतोभूगिका भीगे भीगे डेणारी शुक्क करनी पडे छे। निकोरो तेमां अर्पण निर्णी नाम्या ज करे छे। तेवे वणतसर गोणग्ठी, तेवी हूर रही, अत गोणग्ठी राणवुँ पडे छे। जीना तो अनंत करोटीओ। उपर कसाया पध्नी ज प्रभुदर्शननी अपेक्षा राणी शकाय। अम तो बालभावा शेणी अने तपरीगोने डोक्क डोक्क वणत प्रभुदर्शननी आणी थधु ज्ञव छे, पशु ते खरेखरी क्षणुक्षणी ज देय छे। साचुँ प्रभुदर्शन थगा पध्नी ते अर्पण ज रही प्रवृगतथी पर ओवा अंतरात्मानो सतत साक्षात्कार थगा ज करे छे। अने अयो। साक्षात्कार अटें ज मुक्ति गणवानी छेक्की रियत। आ तो धोयनी वात थधु। पशु सागान्य गानवो तो देवेश यर्मचक्षुतो ज उपयोग करे, तेमना मारे दिव्य नयन तो धण्णांआवा ज छे, पशु यर्मचक्षुओने जेवा टेव पाणा विना दिव्यनयन क्षांचा मगे ?

शालकारोजे बालछुनो उपर पशु उपकार करवाना भवित्र हेतुथी ज रथूण असुने अम अने सागान्य मनुष्यने साध अेनी रथना करेली छे। शालकारो तो द्याना सागर

અક્રમ ૧ શા]

પ્રભુજીવન શા રતે કરાયો?

૧૫

સમા હતા. શાનીઓ કરતાં તેમને કર્મસંગી આત્માની પાસળજોની જ વચ્ચે કરેલું દાવી, માટે જ તેમણે રથાપનાની ઘોઝના કરી મૂર્તિની બાનના કાયમ રાખ્યા. મૂર્તિના વિધાનમાં કેમ નાના પાણકોને લાય જાણી એકેક અક્ષર લાચુનવામાં આવે છે અને મુખ્ય જે સાઈય એવું અક્ષર જાન તે કરાવવાની ઘોઝના નેમ યમંચક્ષુથી જ કઢા જેઠ શહે એવા પાલજીવેને અનેક ગતના સામાન્યબુદ્ધિને ગમ્ય થાય એવા વિધાનો કરી મુકેલા છે. અને એમ કરી એકેક પગથિયે ચદાની મૂળ ધોય ને આત્મહર્ષનું તે મારેના દિન્ય ચદ્ધુ પેશ કરવા માટે પ્રયત્ન કરાવવામાં આવે છે.

અંગરચનાથી યમંચક્ષુને આત્માંદ થાય છે. પુષ્પના મધુર ગંધથી અને ધૂપના આત્માં ગંધથી સ્વાબાવિક રીતે જ નાર્સિકાદારા આત્માને અદ્ય પણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. કષ્ણ-મળોદર રણોમાં જાવવાઈ રતનોસ સંગીતની બહેરેમાં ગાયનદારા મૃદુ દેચાયી કણુંબાંપુરું તુમ થઈ ઓત્માનુભાવનો થાટિકિચિત આત્માં ગેળની લે છે. આવા ધર્મદેશેને સુઅહ પણ ત્યાગે પોષક વિચારતરંગોમાં આત્માને જીવનવાની રેન પાડના માટે જ કરુણાસાગર સંત પુરુણો મૂર્તિદારા પ્રભુજીવનાની આત્માં સુખન અને પરિણ્યાગપ્રારી રોજના જર્ણા મૃદુ છે, તેનો બાળજીવોંનો ઉપોગ કરી કેવો જેઠાં. ને સંત મદનો પૂર્ણાં મેળાની અતુક્ષે ચુણુરથાનોનો કાગ વટાની ગયા છે અને અને મોકાના જાખિયાની થજેવ છે તેઓએ એ જ અતુક્ષેનો લાગ લીધેલો છે. એ ચર્મચક્ષુભ્ય પૂણ વિધાનમાંથી જ દિનનયનના તેણો અનિકારી અનેસા છે એ ધ્યાનમાં રાખ્યી, પ્રારભિક પ્રતિમાપૂર્ણનાની ઉપગોગિતા ધ્યાનમાં રાખ્યી મુખ્ય ધોય ને પ્રભુજીનું તે પ્રાપ્ત કરી દેવા પ્રયત્નશીલ થવું જેઠાં. આપણી શારો અગ્નિની પાણા પ્રભુપતિના છે તેમજ તે પતિગાના પાણા સાક્ષાત્ જગુદુકારક પરમ પાતુન નિષ્ઠુવન મણી તાર્થીકર એકા કે એ જોળાખાયુંઅધ્યાત્મમાં રહેવ આત્માને થાન જેઠાં. એ ધોય નિરંતર નજર આપે ચાયનાની જરૂર છે અને એ ધોય નાં સુધી નજર આપો ન હોય તાં સુધી આપણે ચર્મચક્ષુનો જ ઉપગોગ કરી રહ્યા છાંણે એ ધ્યાનમાં રાખ્યી દિન્ય નયનની શોખમાં પ્રયત્નશીલ રહેવું જેઠાં.

આ સંતમદાતાની દિન્ય આપુત્રના શીતળ વાણી સંગળા ડેશીગાના વિચારણાં પૂણ સુધ્યારો થઈ ગયો. તેણો મુનિગાદાયારનો ઉપકાર માનતા અને પોતાની કુનિમાં મહુનો સુધ્યારો કરવાના નિશ્ચયની નાગ્રજુતિ સારે તાંથી પાછા ફર્યો. આ વિચારથી અમારા વાયદ અધુણોને અને બહેનોને પણ કાંઈક લોક મળે એ જ અભ્યર્થના.

૩

नूतन वर्षाभिनंहन.

(श्री खात्यां हीराचंद-मालेगाम.)

(मंदिरांता.)

सेवावानी रुचिर कविता ज्ञान विज्ञानकारी,
वर्णी दृढ़ा विविध सरलात्मकृती काव्यधारी;
जोधे आत्मा परमस्थने शास्त्र चिह्नांत आस,
मासे गासे विमल वधतो नेत्रधर्म प्रकाश. १

देखो दृढ़ा विविध विषयो वाचनायानुदूत,
प्रेरे सारा नितनित नगा हाणवे भाग्मूल;
जोधे सर्वे विशद भड़िमा विस्तरे जे सुवास,
मासे गासे विमल वधतो नेत्रधर्म प्रकाश. २

आचार्यो ने सुनिवर लारे देख जोधामृतेशी,
शानी शास्त्री कविवर लोगे पांडितो देखिनीशी;
यर्थी दृढ़ी रुचिर सुक्ष्मा गणवे शास्त्र आस,
गांगे गांगे विमल वधतो नेत्रधर्म प्रकाश. ३

बाल्याहनाने शरस पिरसे नित्य पक्षाव गानी,
तृष्ण आपै सरल गनने शांति आनंदगानी;
वाचो वाचो नवनव धबा देख विस्तार आस,
गांगे गांगे विमल वधतो नेत्रधर्म प्रकाश. ४

वर्षार्द्धे चमुचित वधो गंगलानंह वृंद,
काव्यगोहे रुचिर बारने आत्म आनंद छांद;
जाइत्यज्ञो विमलकृति द्वा वाचको सौण्यनास,
गांगे गांगे विमल वधतो नेत्रधर्म प्रकाश. ५

॥ आपश्चा प्राचीन ज्ञान-भंडारे ॥

(लेखकः—पं. लालचंद्र सगवान् गांधी, प्राच्यविद्याभास्त्र-वडोदरा।)

विद्याप्रेमी भंडुओ अने बहुनो !

आजे 'आपश्चा प्राचीन ज्ञान-भंडारे' तरु आपतु लक्ष्य ऐंचना धृष्णु षु. आपश्चा ज्ञानानो युग आवतां आपश्चां ए व्राचीन मुस्तकालयोनो डेटोडोक वाग प्रकाशमां आयो छे परंतु अडोगो वाग कुछ अपारित वाचस्यामां छे; जेवा अनंताक, संगोष्ठी, प्रकाशन, पठन-पाठन संगोष्ठीं गङ्ग थेवा साक्षरो रस धग्यने छे. निरेशी उपनिषद्यां विश्वपृथि थयेवा धया प्रोटेस्टो. पायु आ स्वदेशना उत्तम संभद्रना उद्धमार तरु उदासीनता सेवता ज्ञायु छे. हृषिकृष्ण द्विंदती अपारित तापिक, तेलुगु आदि विधिमां नदि परंतु नागरी विधिमां लघेवा प्राचीन वाचानां मुस्तको वाचस्यामां पाय तेवो इंदोगो आयतो ज्ञायु छे. अथो योताना पूर्व धूर्वनेना विद्याव ज्ञानी तेजो रस्य वर्चित रहे छे, अने खीजेनो तेजो वास्तविक वाक आपी शक्ता नथी. प्रग-इतानंग्यना वर्तमान युगमां विश्व-विद्यावयना व्यवस्थापाद्यो अने अन्य विद्यान् विद्यारोगो आ प्राचीन ज्ञानभंडारोनां संरक्षयु, संशोधन, प्रकाशन, पठन-पाठनादि गाए विशिष्ट प्राप्ति करनो जरुरी छे.

श्रीमतोना धनवांडारो अने राज-गदाचानेना रत्नवांडारो करता आ ज्ञान-भंडारो अधिक महात्म धराने छे, ओम कडेवामां अतिशयोक्ति न गण्याय; कारण के आपश्चा अहुर्युक्तिशाली पूर्वजेना विद्याव युद्धिवेगो ओगो भरेवां छे. तेवना अडोगो अनुभवो, अत्युत्तम पवित्र उपनिषद्यारो ओगो उत्तरेवा छे. ज्ञान-इत्यायना, विश्व-र्हेतीना अग्रह्य उपदेशो ओगो भगवेवा छे. आप अने अनायां भक्तिनां पृथक्करो ईरी व्याप्त तेवां साधनो तेमां छे. वाचनवांनो भाव भनिदास रवी शक्ता नेवा वाचन-साधनो • तेमां गणा आने छे. धार्मिक, आध्यात्मिक, अपदार्थि, सामाजिक उत्तिना अन्मानीं ओगों सूचनावेवा छे. धर्मशास्त्र, अर्थशास्त्र, कामशास्त्र अने गोप्यशास्त्राना रुद्रयमां सुदृग विद्यारो ओगों दश्विवेवा छे. वाचाशास्त्र-प्राचीन पृथग्यापानां व्याप्तिलो, तड़यास्त्र गृह रसायेवा भत-मतान्तरगां तत्त्वान, विन विन दश्वनोना दृष्टियांदृओ नया साहित्य, संगीत अने विविध कलाओनां विज्ञान ओगों छे. संस्कृत, प्राकृत, अवधान अने देशी भाषाशोमां रसायेत्तु गव पद्म पूर्णका सादित ओगों जेवामां आने छे. औतिदासिक छागो, रसिक रसो, लोकक्या, विनाह-वार्तांगो, नारडो, झाशो, लंदशास्त्र, अवधान, वैद्यक, लोकात्म, सामान्य नानि, राजनानि गवता भवो, सुगापित-चम्पित संयोगो, रुदनि-रतेनादि विविध विषयाना सेकडा भवो सदृशानो अदानपि ओगों सुरक्षित रखा छे. प्राचीन सेवन-कलाना अने विन-कलाना अनोड नमुना ओगों नेवा गणे छे.

* ता. ६-१०-४७ गुरुनारे राजे गोरोड देखिया पर्याय गवेत प्रत्यय.

હોદ-ગે હળવ વર્ષો પહેલાં અહુયુદ્ધિકાલી, સ્મરણુથકિશાલી ગુરુશિખો પુરુતકાના જર્ઝેસા રાજ્યા તિના મુખ-પાછુથી જ શાન અર્પણ, અદ્યા કરવાનો બલકાર ચલાતના હાં પદતુ ગાંગાથી વિષા આલ-હોદીથી તેની શિલ્પ ક્ષીણ થાં, ગતિગંહતા થાં, પુરુતકો તિના શાન શાન્ય, ધારણ કરવું આશકૃત જાગુનાં, પ્રવચન-જાનનાં રિંગેદ ઘનો આટકાવવા મારે તે સમયના દીર્ઘિદર્દી મદાયુરોએ આવશ્યકતા વિશરી પુરુતકો લખવા-બાળવાની પ્રવૃત્તિ મચાવિત કરી. અમાય ભગવાન મદાનીરના નિર્ણય પછી ૬૮૦ મા વર્ષ-નિકલ સંવત્ ૫૧૦ મા વર્ષે વલ્લભીપુર (વળા)માં-સૌરાષ્ટ્રમાં દેવર્ભગણ્ય સુમાત્રમણુ પ્રમુખ જૈન સંદે તાર્થીકર-ગાંગાથેના વાણીદ્રિપ લૈન સિદ્ધાંતો પુરુતકાણ કરો હો. નાગાર્જુન, રંગદ્વાચાર્ય વગેરેને પણ એ કાર્ય અનુભવવામાં મહત્વનો લાગ ભગવાનો હોનો એવા ઉદ્દેશો મળે છે.

લેખનકળા તો પ્રાચીન સમયથી જાણીતો હતી. મુનિગાણુને પડન-પણતું તથા આવક-આવિકાનું વર્ગને પુરુતકો લખવાનાં, લખાવી યોગ અધિકારીનેને અર્પણ કરવાનું, વ્યાખ્યાતા ઉપરેખક આચાર્ય-ત્રયાળો ગાસેથી સાંબળવાનું તેમનું ડાયિત કર્તવ્ય સગનાન્યું. તેમના દ્વારાથ્યાંને ૧ ક્ષેત્રો-સ્થાનોમાંના આ ઉપેણી કર્ત્વ તરફ વાળવામાં આગો. પરસપાન મેળવવાના ઉત્તમ સાહનંદ્રા એ પોથોણોનું ક્પૂર, ધૂપ, વલ્લ આહિ દારા પૂજન-સંગાન કરવાનું સમનવામાં આયું. જાનના આરામન મારે કા. શુક્લ પંચમી-માનપંચમી તિથિનો વિરોધ નિષ્ઠિ સુદ્ધારો, પુરુતકાના સંરક્ષણ મારે યોગ ઉપાયો કરવામાં આવ્યા. ઉત્તર ક્રિયા વિધિમાં નિરાન વેણોની પસંગ્ની કરવામાં આવી. ભવારી ઉત્તમ ટકાવ ની લાડપણો લખવાની પાકો સરસ કાળી શાહી વળેર સામન-સામનો મેળવવામાં આવી. એવા રીતે પ્રાચીન શાલાંડારોની વ્યવરચા થઈ.

જે પ્રભાણું વિધાનાં જડો સહીથી શરૂ થોલાં હસ્તાં સહી સંનીમાં વાખોએં પુરુતકો દ્વારામાં હિંગોયર થતાં નથી. કાંઈ-કરો ક્ષુર્દ્ધ-શીર્ષ થઈને, હાંડાન-તુટિન થઈને, રાન્યોના ઉચ્ચથ-પાથથ, આરગાની-સુશતાની કેન્દ્રો કારણે ધર્મદ્વૈપ્યથ થયાના આડરિમક વિધાનો-ઉપદ્રવનો લાયિ આપણી એ પ્રાચીન પુરુતક સંપરી નાથ થઈ જાણા છે. ક્રિયાંય પુરુતકો આપણું ગંદકદર્શિયા કંનાટ થાં દરે, ક્રિયાંય પુરુતકો મેળવાળી જગીન-દાના કે ઉદ્દેદી વંદે ગર્દુંણના બોગ જાન્યા દરે, ક્રિયાંય પુરુતકો જલશરણ વંને જગીનશરણ થાં દરે. ક્રિયાંય ઉત્તમ પુરુતક જર્ણાની, ધૂરેપ, અમેરિકા આહિ પરદેશોમાં પદોણી ગયા જલશરણ છે. વિધિથ ઉપરોક્તોના સફાવાણો જે અચ્યાં છે, આચ્યા દાર્મિદર્શી ક્રિયા સંરક્ષક મદાનીઓએ સમયસૂચક જ્ઞાતાથી જેની અચ્યાં છે, તેની રક્ષા અને સાર-ચંદ્રાં આગણે કરવાના છે. જ્યાં સૂંધી આચ્યાંના આયું છે, અને જેના પર સંતન-નિર્દેશ થયો છે તેણે નાગરી વિધિમાં વાખોએં તે લાડપણથ પુરુતકો સંતત એક રાનર પા' પણનાં જલશરણ છે. નંતરથમેના એક વાંગરાં રહેવ મંદિરસુર્યિઓ રજેલ પંગમા-માદાતમ્યનું પા. પુરતક રા. ૧૦૦૫ ગાં લંગેલ છે, કેમાં આપણી પ્રાચીન કંકણો, સંચાળિનો સાથે કથાંણાં શુંચાગેલા છે.

અંક ૧ લો.]

આપણી પ્રાર્થિન જાનભંડારો

૩૬

પુરતકો વખતવાળાં, અને તેના સંસ્કૃતમાં તથા પઠન, પાડન, વાચનનાં દ્વારા તેનો સહૃપત્યોગ કરતા-કરતવાઓ પરોપકારપરાયથું લૈનાચારો-નેને અગણેના સુપહેલો મેટા બાગ ભજ્યો છે, જો આપણે ભૂદુંન ન બેઠ્યો. તેઓએ માત્ર રૈનાગમેના ન પુરતકો વખતવાં નથી, પરંતુ ઉપરોગી હેઠળ નિપયાંન પુરતકો વખતવાં છે. તેના સંગ્રહો અનેક સ્થળો કરાયા છે. તેમણે જ્ઞાન-ક્ષેત્રો, અંય-ભંડારો કરતાં, તેની રક્ષણના વિદ્યા-વૃદ્ધિના પ્રશ્નો કર્યા કરાયા હતા, નરા અંથેના રચના કરી હતી, પ્રાર્થિન મણી પર વ્યાખ્યાનાદિ રચનાં હતાં, પઠનપાઠન, વ્યાખ્યાનાદિ પ્રદૂતિ ચાલુ રોણી હતી, જે રીતે સમાજ પર જોમનો મહાનુષ્પત્તાર છે.

કાશ્મીરમાં પ્રાર્થિન સરસવતી-ભંડાર હતો, ઉજાયિની (ગાળવા), પાટ્યિપુત્ર (પટણું) વગેરે સ્થળો પ્રાર્થિન સગ્યમાં વિદ્યાના કેન્દ્રો હતા, માળવાના મહારાજન સાદસાંક વિડાન-હિત્ય, મુંજ અને ગોજના વિદ્યા-પ્રેમે, અનેક મણેની રચના કરી-કરતી હતી, અનેક વિદ્યાનોને ઉત્તેજન, પ્રેતસાહનો-મળ્યાં હતાં, એટાં તાં જ્ઞાનભંડારો સંગ્રહિત છે પરંતુ અહિંયા આપણે ગૂજરાતના-ખાસ કરીને પાણગુના જ્ઞાનભાંડારનો વિચાર કરીએ.

ગૂજરાતના મહારાજનોના અને મંત્રીશર, મદામાતા જેવા અમિકારીજોના પ્રેરણ્યા, પ્રેતસાહને ગૂજરાતની સાદ્ધિય સમુદ્ધિને પ્રશ્ન-સંનિય ઇમાર્યાં ચિકાનેલી જલ્દીએ છે, સોલંકી સુવર્ણ-યુગમાં સેડ્કો મણેની રચના તથા દેખનાદિ-પ્રદૂતિ પુરુજણ પ્રગાઢુંન થેલી જણાય છે. લાણો લોડાણવાનું તે સગ્યનું સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, અધ્યાત્મ સાદ્ધિય ગળી આવે છે. મહારાજન મર્યાદેન, અન્દરાજ જયચિંદ્ર, પરમાર્થ દ્વારારથાય, વીમહેન, વારાલહેન, અન્નનહેન, સારંગહેન વગેરે મહારાજનોના ગરસગણેનું તેગાં હે. તથા તેમના અધિકારી મંત્રીજો વગેરેનો નાગ-નિહિંશ પણ તાં કરવામાં આવે છે. મદામાતા, મુંનાલ, શાશ્વત, ગાંગિલ, સંપત્કર (સંતાપ), હંડાયક વેસરિ, મદાંપાદ સફરો, સાગંત, પૃથ્વીપાદ, મંત્રીશર, વરતુરાલ, તેજાલ, નાગઃ, હંનાયક અભાલ, વિજયચિંદ્ર, આહુવાદન, રાજભંડારી પદ, મદામાતા ગંધુસુદન, માલહેન, વગેરેના અનિકાર રઘુરાજી વિઘ્નની ખારણી સહીથા જોઈએ સહી સુધીગાં વખતેઓના તાડપત્રીય પુરતકો જોમાં જોઈએ એવે જેવો તેવાં છે.

દેખ્યા લગભગ આરસો વાયુ પદ્ધતીના અંશોનાં ગંધશરણનો વિશેષ પરિચય જરૂરી આવે છે. લૈનેન અંધકારોના જીતિદાસિક શેલી જોગાં લક્ષ્ય જેવો છે. અનિમ પ્રદૂતિની તેઓએ જોતાની શુરૂપરંપરા દર્શાવી હોય છે. અંય કૃતા નગર-સ્થાનમાં હરી રણ્ણો ? કૃતા રણના રાજયમાં રણ્ણો ? કૃતા વર્તો, ખાસ, પિતિમાં રણ્ણો ? કોની પ્રાર્થિના-પ્રેરણ્યાં, રણ્ણો ? તેમાં સંશોધનાદિ સદાયતા કાણે કરી ? પ્રશ્નમાદ્રાશ્ચ પુરતક આજે લખ્યું ? અંયનું લોક-પ્રગાઢું હેઠલું છે ? વગેરે જીતિદાસિક આરસયક દમાકનો જોગાં જાણ્ણી હોય છે.

ધાર્યા અંથેના અંતમાં અંય વખતવાર સરદગ્યરથનાં કુદુંજનો, તેમનાં સંદર્ભીના જીતિદાસિક પરિચય સંસ્કૃત પાકૃત પરચિતના દુગાં વાયતા પર દશ્વેણુગાં આપેલો

કોણ છે. જોગાં ધારાં ગ્રાતિન-શોનો મૃત્તિદાચ રચાયેલો છે, જો સંખ્ય ગુજરાત, ગાંધીજિલ્લા, મેચાડ, માધવા આપાં દેશા સાથે છે.

૧૮ દેશા આણગોના ઉલ્લેખનાળી પ્રાકૃત દુવલયમાળા-કથા, શક સંવત ૭૦૦, નિષ્ઠગ સંવત ૮૩૫ ગાં દાખ્યાચિનનસરિ અપરનામ ઉત્તોતનાગાર્જુ નાનાલિપુર(નાનોં)ગાં નાનાલિપુર(નાનોં) ગાંધારાજ ગાંધારાજના રાજયમાં વાયસ્વાજનનગંહિરગાં રચી હતી.

મર્માંગેશગાદાતું નિવરણ નાસિદ્ધસરિએ સં. ૬૧૫ ગાં બોજદેવ (પ્રાચીદાર) ગાંધારાજના રાજયમાં નાગપુરગાં જિનાલયમાં ૨૨૫૦ દશ. એ વિનિરે ગંધોરા નિસરુન નૈતિકાચિક પ્રશ્નરિટો છે. ગુજરાતની પ્રાચીન રાજયાની આજુદિવચાડ ગાણધૂના રાંયાપદ પનરાજ ચાવયાના સમયતું કોઈ પુરતક જણાતું નથી. તેમ છાં પાટણ પાસેના ગંભૂતા- (ગંગું)ગાં શકસંવત ૭૨૪ ગાં શીલવાન રેણુાચાર્યે રેણુા આચારાંગસુત્રના વૃત્તિ આપણું આન જેણે છે.

જોન ગંભૂતા(ગંગું)ગાં જિનાલયમાં શક સંવત ૮૨૧ ગાં સિદ્ધાતિક યક્ષ- દેવના શિષ્ય પાર્વતીનિષે યત્પ્રતિકમણ્સુત્રની અને આનક્રમિતકગણ્સુત્રની વૃત્તિ રચી હતી. તેમાં શીલવાન સુઅહુશુદ્ધ આપકાંખુની સહાયતા સૂચની છે.

ગાંધારાજ દુર્લભરાજની રાજસભામાં જૈત્યવારીએ સાથેના વાદાં વિનય મેળવતાર જિનેશરયસરો લાંના સિદ્ધાંત પુરતકોમાંના દશૈકોલિક સૂત્ર વગેરે ઉપગોગી શયાં હતાં. તેમણે તથા તેમનાં અનુયાયી વિદ્ધાનોએ રેણુાં પુરતકો મળી આવે છે.

ગાંધારાજ ૧ લાં લાલીમહેન આને નિગલ ફંડનાયકના સંરભગણો તે સમગ્ર પદ્ધતીના પુરતકોમાં ગળા આવે છે.

ગાંધારાજ ૧ લાં કર્ષુદેવના રાજ્ય-સમયમાં રચાયેલ સં. ૧૧૪૧ નું પ્રા. ગાંધીજી નારિન વગેરે મળે છે. સ. ૧૧૩૮ માં લખાયેલ વિરોધાવરણક ટીકા, તથા સ. ૧૧૨૬ ગાં માધ્યમાલ મુન્નલના અધિકાર-સમયમાં લખાયેલ ચોગદ્ધિસુસ્યય વગેરે મળે છે. અવાહન- ચાર્યાને નેનાગોનાની વૃત્તિ-ભાગયાંગો મુખ્યત્વા ગાણધૂનાં સ. ૧૧૨૦ થી ૧૧૨૮ ગાં રચી હતી. ગુજરાતના અદ્ધરું થીર્માત આપકાંખો તે પુરતકો લખાયાં હતાં. કષાણના વાયરકુલના જાગરનાગના સુપુત્ર રિંક અને ગીરનાગ જેવા સદ્ગુરુદ્યોગે સંદર્ભ આગમનાં પુરતકો લખાયાં હતાં.

૫૨મ માત્રાની ગૂર્જરેશર ચિન્હરાજ જ્યાસિંહની આચાર્યાનાથી આચાર્ય શ્રી દેંગનદે 'સિદ્ધાંગમંદ', નાગનું રાણીંગસુદ્ર પૂરુષાન્તું શયાનુથાસન ૨૨૫૦ દશ. કેનું સંનાન ચિન્હરાજને પ્રદૂરિત પર રથાંની નગર-પર્યાટન કરાની કર્યું દશ. તે મસંગના ચિન્હાના પ્રતી પણ મળી આવે છે. ચિન્હરાજે ૨૦૦ કન્દળા સારા લોખમ રેખા તેની રોક્કાં નમ્રાં કરાની લાક્ષ્યાચારીનો આર્પણ કરી હતી. રાણ-ભાગરાં રથાંની હતી તથા દેશ-નિર્દેશાં ગોકદારી નિદ્યા-પ્રયાર કરી હતો. આચાર્ય શ્રી દેંગનદે જો સમજાલીન હીંગ અનેક આગામીએ તથા વિદ્ધાનોએ તે સમગ્રમાં રચેલા હળારો કોણાના સંરક્ષત

સંક્ષિપ્ત

ચારાંશુઃ માનનીય ગુણવિદ્યારી.

પ્રાકૃત ઉપખોગી અથે ગળી આવે છે. ચ. ૧૧૮૭ માં ચિદ્ધ નામના સફળદર્શી પ્રાચીન તથા સ્વરૂપોના એવા માટે કલાતીતે જિનનામ-પુસ્તકોનો સંમબન્ધ ઘેઠરાયાર્થે નિર્ણયી વાચવા, સંશોધન કરતા સરગાર્થી કર્યો હતો.

પ્રશાસ્નાંત કુમારયાદ ભૂપાલની પ્રાર્થનાથી આચાર્યશ્રી દેગણ દે રજેલા મૈન્ડરાની વીતરાગસ્તોત્ર અને જિનાયિશ્વાદ પુરુષ-ગરીવના અનેક પોથાગ્રો કણ મંદી માટે નિર્ણયી પાહન-પાડની ગોથી શોનેરી સાહીથી કલાગેલી દાની. મહારાંન કુમારયાદે ૨૧ ગુણવિદ્યાની કરાગ્યાનું સુનન પાણ્યાના અથેવાં છે. ચ. ૧૨૬૪ માં કલાગેલી જિનાયિશ્વાદ પુરુષી ચરિત્રની ગોથાગ્રો આચાર્યશ્રી ડેમયદ્રો પ્રાર્થના કરતા કુમારયાદના ચિત્રો નેત્રામાં આવે છે.

કુમારયાદના સગણગાં રચયેલા એવો કલાગેલા ધથા અંથો વિઘમાન છે. મિદરાની કુમારયાદ અનેના સચિવ મેસ્ટરાડ મંત્રીઓ પૃથ્વીપાદની પ્રાર્થનાથી દરિયાદસુરીની અપભંશ ભાષામાં રચેલાં ૨૪ લાઠ્યુંકરોનાં ચરિત્રોમાંથી તથું ચરિત્રો ગળી આવે છે. લેમાં ગૂજરાતનાં એ મહારાંત્રી-વંશની ઔતિદાસિક પ્રશસ્તિ મળે છે.

આચાર્ય શ્રીડેમયદ્રોના પદ્ધતિ મહાકન્તિ રામયદ્રસરિતો ૧૨ કૃપા ચ. ૧૮ જિનાયિશ્વાદ કરતો નાયદર્શાંથું અંથ ગાયકવાડ-પ્રાચ્યઅંયમાળા(નં. ૪૮)માં પ્રસિદ્ધ યઘ ગરેખાંને, તેમાં સ્વચ્છેલાં ૩૫ જેટલાં નાટકો ક્ષાંય નેત્રામાં આવતાં નથી. નાનિલાસ નાટકોને જેણે પ્રસિદ્ધ છે.

પાઠશૂણા કુમાર-વિદારગાં વસતોત્યાન-પ્રસંગે કાજવવા માટે દેલયદ્રમુનિને 'સ્વર્ણદેશસંબંધ' વિજય' નામનું પ્રકરણ રૂપક રચ્યું હતું. તે કુમારયાદની પરિષ્કૃતા જિત-પણિસેધ-અધીકરણાંને રચાયેલું હતું. તે આપકટ છે.

અન્યાન્યદેખના રાજનીતિજ પરગાડાંત ગોધુમાતિના મંત્રીઓ પદ્ધતાતે ધારાયદ(ધરાદ)ની કુમાર-વિદાર જિનમહિરમાં બંજરવા આટે મોહરાજ-પરાજ્ય નામનું આધ્યાત્મિક નાટક રચ્યું હતું. કે કુમારયાદના ઔતિદાસિક વશસ્તી જીવન સાથે સંગ્રહ ધરાવે છે. કે ગાયકવાડ પ્રાચ્યઅંયમાલા(નં. ૬)માં પ્રકાશિત થઈ ગેલે છે.

સોમપ્રવાચાચારોનિ ચ. ૧૨૪૨ ચાં રજેલ કુમારયાદ-(જિનમર્ગ)-પ્રતિશોધ નાખને વિરતુત ગઢ-યદી પ્રાકૃતઅંથ કુમારયાદના પ્રીતિપાત્ર કનિ યિદ્ધયાદના સ્થાનમાં રૂપી રૂપો હતો, કે ગાયકવાડ-પ્રાચ્યઅંયમાળા(નં. ૧૪)માં પ્રસિદ્ધ થોલ છે. તેઓ આચાર્યને આને અંથ સુમર્તિનાથ-ચરિત્ર દર્શ અપસિદ્ધ છે.

લીભેલ્ (લાલ)ના શાલ અંગેના મં. ૧૨૪૧ માં વદ્વાયમાં દેલયદ્રિનો રજેલ પ્રા. પદ્ધતાચરિત્ર પ્રાસ શાલ છે. ચ. ૧૨૪૧ ચાં સોણગનીની પેરણાંનો પૂર્વાધદયરિને રાજનીતિના વિષેચન ગાટે ક્રૂર અંગેનો શુદ્ધ રૂપું હતું, કે જર્ણાનીના તે. દર્દ વના સુપ્રયતનથી પ્રકાશગાં આન્યું છે.

સુપસિદ્ધ મંત્રીઓ વસ્તુયાદે નરનારાયણનાં મદાકાચ્ય રૂપું હતું, કે ગાયકવાડ પ્રાચ્યઅંયમાળા(નં. ૨)માં પ્રકાશિત થઈ રૂપું છે. તેના અંતિગ સંગ્રામ તેજે ગેલાને ગરિયા આન્યો છે. તેમના પ્રાર્થના-પ્રેરણાથી નરયદ્રિને કથારલસાગર, નરેન્દ્રમણ-

सुनिंगे आवंकार-महोदयि, आपाचंद्रसुरिंगे क्षेत्रावधायुक्त नाटक के बा अंगे क मधोनी रथना करी दती. मंत्रीश्वर वस्तुपाल तेजपालना यशस्वी शृणने उद्देश्या तेमना समाकालीन अंगे क महाकालिंगे महाकाली, नाटके चाने प्रशंसितिंगे रथी दती. उनि गोंगारे भास्त्रंकौपुहा, अरिंगिंदे ग्रहूत्तरांकौर्तनं, उदाप्रभासूरंगे सूक्ष्मानीकृतोविनो अंगे मधर्मज्युहयगदाकाण् (राधापति-गरित), आपाचंद्रसुरिंगे वर्णतिवाय गदाकाण्, अप-मिद्यसुरिंगे दग्धीरगदाहन नाटक अंगे प्रशंसित, तथा नरसंदर्शकूर अंगे नरेन्द्रप्रभासुरिंगे रजोवा अक्षरितिंगे गायकान्द-आच्यनंगमागाहारा गदाकाण्मा आंगेव छे. जो वर्षता रियार-वारा जे गंतीशरेनी अग्रापारण राजनीतिगता, अद्वृत दहना अंगे अपूर्व कर्म-परायणानो अ्याका आंगे छे. जीगनी अगुपाम रेता गूरुरतना जीवत्यु द्वेष्ठ गूरुरती-ज्ञाने अंगे शीघ्रग्नोने पशु प्रेरणा आपे तेवा छे. मंत्रीश्वर वस्तुपाले सिद्धांती प्रतिगो शीरेकी शालीया अंगे वील चालु शालीया ताडगतो अंगे अग्नो एव लभानी दती, अंगेमंगे १५ डोऽ द्रव्यना व्यथी ७ सरस्वतींगंडरो रथाखा दता-जीवा उत्केणो पाठ्यना गथेमां छे.

थराद, साच्चेर, वटसर, संगेडा वोरेमां जिनप्रतिभा, जिनगंहिरो आहि मधर्मज्योर्णे कृत्तनार गद्यलक्ष्मिना हङ्कारक आद्युक्ताहने पाठ्यमां वासुपूज्य प्रसुना प्रासादो अर्जोद्द्वार करायो दतो. तेषु नागेंद्रगच्छना वर्धगानसूरिदारा सं. १२६६ गां वासुपूज्याचरित्र गदाकाण्य रथाख्युं दतु.

वीरादेवना विश्वासपात्र वायटवंशी राजवांडारी पदानी ग्रार्थनाथी वायटगच्छना महाकवि अगरसरदे, ‘पदानंद,’ अपरनागवाणुं जिनेंद्र-गरित गदाकाण्य रथ्युं दत, जे गा. या. वंशगाणा(नं. ५८)गां प्रकट शयुं छे.

अनुरुद्धरेय, रारंगदेव वंगेरे रामज्ञाना आपामां वलागेवां गंगा ५८५३ वंगेरे पुरतंडा गती आंगे छे. गेंडाक्षाके ७ जान-वंसारो रथाखा दता, जीग वय अंगे शीघ्रग्नोने अंगे पुरतंडो वलानी सहयुरओने रथाख्युं क्यां दतां.

पुरदीग युगमां-आवावहीनना समयमां ५५२ इकू लेवा निहाने जीव वायटुमार शिळग्रंथ तथा जीग डेटवाक थेवा भगे छे. अप्तप्रभावना समयमां रागेव समर-शस अंगे शत्रुंगतामिद्वार (तातिरंहा-गिरोद्वार) प्राप्त देवा भेवा भगे छे. मुखनान भाद्रमाह तुगलकांठा अन्गानीत शेवा जिनप्रभासुरिनी तथा तेमना अवगाणी निहानोना नानी जीवी अंगे कृतिंगे प्राचीन ज्ञान-वदारेमां लेवामां अंगे छे.

विकागी गंदव्या रदीगां शेवा गंडवगढ़ (गावता)ना आपाचमसाठिना श्रीतिपात्र गंती वागाली भंडने रजेवा आवर्गंडा, अवंकारगंडा, वंभूरंडा, गंगीतमंडा, आहंगरीमंडा, शुंगारंडा, सारस्वतमंडा जेवा अंगे शेवा, तथा तेवा अंव धन्दे रजेवा शुंगार, नाति, वंसार-शतदो भगे छे.

नक्कगी आद्यो शहीया वर्ष ११ गी सदीना अंत शेवीगां ८ वर्षांची ३६ वर्षा रुद्धीनी वंसामसामां नारुतंडो एव वंगेवा पुरतंडो अंगे पारवृ देव वंपर्वा अर्दोना (१ वा वार)गां (गा. आ. वा. नं. ७६ गां) दशान्मां छे. कागण एव वंगेवां पुरतंडा

सं. १३५७-५८ श्री गणी आवे छ. सं. १४१८ गां आहीना मजल्लत काढा पर विषयातु धर्मविधिरितिकृष्ट यानानुसुरतक आस ध्यान नेवे छ. तेना कृत्याहै २५ धर्म आवे पहिलामध्ये असि दि. आष्टम्यांच्या शब्दातो बांडार द्वे नवीन तेयार घेणेवा ची हेषवंद्रावांकैन ग्रन्थादिरित्या सुरक्षित राखावांचा आव्यो छ. क्षमा परं चिनांकित धर्मानीर्थी असाद-परं पश्च गणे छ.

विक्रमी २४ गी गदीगांच्या रथपायेवा सोभनिकृष्णरिता धर्मांडोरो नेवाना अनुवादी-ओंची भाषणाची समुद्र ठोळी दो. विक्रमी गंडरिता सदीमां सर्व गेवा तवाग्रज्ञाभिजित देवसुंहरस्त्रिकृष्ट आवे तेवना अनुवादी सोगसुंहरस्त्रिवर्गेशी रोटो. पुरुषांचा वापावाते आटखुना गानकोषामध्ये रथापलन कर्यां दतां अेवा उत्तेजो मले छ.

गानाराखनना आ उपयोगी कर्त्तव्यांच्युल्लास युजराताती विविध ग्रन्थांनी कैन गदिवाज्ञांतो-अभिशुभ्रांतो आवे श्राविकाज्ञानो भोटो फ्लो छ. १० नेटवी गदिवाज्ञानां नामे त्यां दर्शीव्यां छे. नेमणे गेवाना आवे स्वराहाहिना ऐप्र माटे हजरो श्वेताकाळांच्या यु लाभाची घडा, घाडा, व्याघ्राचाहिं यहुपयोग गटे शुरुआते तथा गहराता, प्रवत्तिता आदिने समर्पण कर्या दतां तथा ग्रानभांडोरोंचा धर्म नेट कर्या दतां. क्षवित लाल-कुमाना विजयावाची राष्ट्री नीताहेतीतु नाम तेमां रमरण्य करवा येत्य छ, नेम्हीज्ये विजय-कुमार मुनिना सहुपहेशथा हेषवंद्रावाचार्यांना गेवाश्च असे लभाव्युं हुं.

पाटल, नेसवंदेव नेवा आवेक रथानेगी ग्रानभांडोरो रथावातार, अरुदरुदरुद्दल, अधिरूपीत राज-मान्य निजनाद्रस्त्रिना सहुपहेशथा धर्माताना श्रीमान धर्मां शांते भूदेशी सहीना उत्तरार्थांचा लगावेवा १० नेटवां पूर्वां नेसवंदेव दिशां नामां नामां निवामान कं. नेसवंदेवाना जेवाशांदे स्वयंवनां पुरुषांनां शीनाने अद्वैत लगावावा दतां. तथा थारुशाद नेवा आवेक सहगृहदरेष्यांचो नैनागम पुरुषांचा लगावावा दतां.

शांडेनशाद अकागरे गेवाना प्रीतिपात्र व. यवसुंहरं खासेवा प्राप्त इतेव विजय पुरुष-संग्रह नैनाचार्य श्री दीर्घिन्यस्त्रियों आत्यागद्यथा गाढु चन्मानपूर्वक नेट कर्या दो. पातशाह अकागरना परय प्रीतिपात्र आवे २३ तरीं सुंही अहतासमां रही अकागर सकागों करावानार महोपाध्याय वाचुयांद आवे सिद्धियंद्रनी गदत्तनी अवेक दृग्निष्ठ आपण्यों प्राचीन ग्रान-भांडोरोंगांची गणी आवे छ. पाटखुना ग्रान-भांडोरोंगांचा केटवाल पुरुषांचा मुराई, पुना-बांडोरकृष्ण ज्ञा. निसर्व भूनिरत्युष्ट वज्रे रथावे गयां छे.

गूरुरातामां वडोदरा राज्यातुं भद्रत्व छे के तेवे आंगेवे पाटखुना १६ प्राचीन ग्रान-भांडोरो उपरांत वडोदरा, भाणी, डोऱ्यां नेवा रथावांचां नैन ग्रन्थादिरित्यां आवे राज-काग प्राप्त निवाभिरित्यां दग्धरोनी संख्यामध्ये दस्तविजित पुरुषांनो उपयोगी संमुद्र सुरक्षित छे. तेना वर्जनात्मक संविपत्तो प्रकट गतां विशेष भद्रत्व नव्याशे. आशां शासांचे के तेमाना वाच्यात्मक दृव्यांचा गदत्तनां पुरुषांनी फोटो-डोप्पी याच, आवे प्रश्नकर्त्ता प्रदत्तिशा तेवुं शंखेवान, प्रधानां वाच, नेवा पडान-पापांद रथुपयोग थाच.

—[अरोहा-रेत्तीना सौजन्यथी.

શ્રી મહાવિર જીજાળી દર્શન

આમ શામાર્ટ ?

શ્રી દીપચંદ્રભાઈ છુલાલ શાહ, અ. બો. ગી.ગોયા.રી.

એક વરણ કેંક સંતપૂર્ણ જનગમાં જંગી હતો અને દિવસ નાં ગર્વનો ગર્વાણા બાળ પ્રથમનાં જાને ખ્યાલમાં પચાર ઉત્તેષ્ઠ દેતો હતો. એક દિવસ તેના જગતનાં શંકા ઉત્પત્ત થતું હૈ આ હુનીયામાં લુચ્યાઓ દુષે છે અને બાદ માણસો દેગત થાય હૈ. તાર પણ તે આરી શીતે પ્રથમનું બાળન જેને ખાન કરી શકતો નથી અને ફાન્ફ કાંઈ ગાર તેનું ગન પ્રથમના આરિતલ પરથી ચચાળમાં થઈ જતું હતું. તેની આરી રિયતિ નોફુની એક દ્વિતીય યુવકનો નેશ માણણ કરીને તે સંતતી જુંપીયામાં આગોં અને તેને નમસ્કાર કરીને તેની પાંશે બેડો અને થોડા દિવસ સુધી સંતતી સેવા કરી. એક વખત તે સંતતો વિચાર હુનીયામાં મુસાફરી કરવાનો થયો તેથા તે યુવકને પોતાની શાયે મુસાફરીયામાં આવવાને મારે આથડ કર્યો. તે યુવકે લા મારી સેવા અને જાણ મુસાફરી કરવા મારે નીકળ્યા. થોડા દિવસ પણ તેઝો મૂર્જિયાની રાનિઓ એક વગ ગજાના દરવાન પણે આરી પહોંચ્યા. તેઝોએ અદાર જોગેદા સિયાઈને કંબુ કે-આમારો અદી એ નાણ દિવસ રહેવાનો વિચાર હૈ. તારો માલિક અગતે રહેવાનો ગારે જગ્યા આપ્યે હૈ તે સિયાઈને કંબુ કે-આમારો માલિક કંબુ જ બદ્દો માથ્યા છે. અને સાધુ-સાતો મારે જાસ એક જોડેડો રાણેલ હૈ. વળ્ણ તે તેગની આગતાસનાગતા પણ કરે હૈ. આ સાંભળાને તેઝો અને જળા તાં ઉત્તર્યા, ઘરનો માલિક તેને શીન દિવસની સાંજે ગજાના આગોં અને કંબુ કે-કે ગદાનુંચાનો, આજે વગાર હર્યાનથી મારા નેંબા પરિણ થાય છે. મારો આગમો દિવસ મન દિવસ હૈ કે તેઝોએ મારા રહેવાને જાન કરો જાને વાતાવરણાં કંબુ કે હોં શ. ૧૫૦૦૦) (નાયારી વાતન પાંચથાં ગારે આપેલ હૈ, હો. ૨૫૦૦૦) આરી જાતિના ગરીબ ગાણ્યુંને મર્દગામાં આપેલ હૈ, હો. ૨૦૦૦૦) ખરેણ શાળા ગધાલાયાં આપેલ છે અને હો. ૫૦૦૦૦) અન્યાને એક વગ કરેલ હૈ, તેની જાતિયત સાંભળાને સહયોગ કંબુ જ રજૂ કર શક હોય. આજન દિવસની સાંજે જ્યારે તેઝો તે ગઢેવામણી અદાર નીકળા લારે તે છુદાન માણસે એક ઝાંણો ખાલો કે તાં પણો કંતા તેને સંતતી દેખાતા પોતાની ચેલાણાં મફતો. સંત જુદાનાં આરી રીતસાત નોદૂને આગોં વગ કાંઈ બોલો નાય. થોડા દિવસ પણ ઇસ્તાં કરતાં તેઝો જાતિના દશ વાગે એક કંબુસ માણ્યસના વાય સંદેશ પણે આચા. તે વખતે આમાચ દરી, વરસાદ પૂર્ણ વરસાનો હોનો, કંડા પણના સુસાદા જાન હતા. તેઝોએ દરવાન પણે જાના રહ્યોને પૂર્ણો આડી કે-કે વાઈ! અંગે મુસાફર ખાગો, એ દિવસથી કંઈપણ આંદું નથી, જીણ આમારા કર્યા બીજા શોવ છે અને રાહદી દૃશ્યું છીએ મારે પ્રથમને નાગે એક રોતન અગતે આગારો આપ. વગમાં એક કંબાડ પસાર થાય પણ તે કંબુંને પોતાના મંડેડોના દરવાનને ઉચાંદો અને દોર રણાના રણાન પણે તેમને સુધીને કંબું. ગરછણે અને ભૂણે લાખે તે અન્નેને જિવ આરી નાય. સાચાયાં તે

અંક ૧ ॥ ૧ ॥

શાખ શામણે હે

કંબુસે તેમને ચોડો રોટો આવાતે મારે આપો અને અગોર પછી ચાદ્યા જ્વલની કુદુલ કરો. જ્વારે જન્મે જાણું તે મહેવળાંથી વાદાર નીકળ્યા ત્યારે જુગાત આપણે કે કરો. પ્યાંલો બાદા માણસના વરમાંથી ગોર્ખી હતો તે પ્યાંલો આ કંબુસના વરમાં મૂળાં અને વેન્ફેને સંતુષ્ટ ગાડું જ આખર્યા પણ ગોર્ખ ગોર્ખો નહિ. યોગ વિષણુની જુગાતની કર્યા પછી તેણો એક લાય નગરીનાં આગામા. આપો હિવસ રાખજા એવું દાખાંદ વેચન ઉતારો આપો નહિ. જાંચે ઓક વિષણુના આદ્ય ગન્ધુરી કરીને પોતાને મેર પાડા ઇન્દોરી હતી તેણુંંંં આ જાંચે ગાડું જ ચાંકદા વેન્ફેને પોતાના ઘરના એક મૂળાંથી જીવારો આપો અને જાતાનું આય્યું. મળજુ થયું ત્યારે તેણો ત્યાંથી ઉપડનાની તોપારી કરી ને વણતે જુગાન માણસે જોક ડોષ વાઈને તે વિષણુ આદ્યના ઓરાઝાની જોતમાં જેણે અંકડાનું પાડ્યું અને સંતુષ્ટસની પછ્યાડે ચાલવા લાગ્યો. આ નેણુંને તે સંતુષ્ટસો શાંતાય જોયો એવું કંઈ ઓદ્ધો નહિ. યોગ હિવસ મુસારી કર્યા પછી તેણો એક મહેસના હરવાળ પણ હરવાને તરતાજ હરવાને ઉધાયો અને તેમને ઉતારો આપો, તે મહેસના ભાવિંગને વર્ણ થયો હતો તે સંતુષ્ટસને નાનું તે એક સંતુષ્ટસના જન્મ હતો. એ મહિના પહેંચાં કોણ સંતુષ્ટસની સાધુસનોના રેચાન-ચાંકડી કર્યો હતો. એ મહિના પહેંચાં કોણ સંતુષ્ટસની તેને લાં એક સુંદર પુત્રનો જન્મ યોગે હતો. તે અને તેને લાં એ હિવસ રૂસા નાં વીજે હિવસે, અપોસના વાગું વાગે જીવને જામ જવાતે મારે વાદાર નીકળ્યા ત્યારે તે જુગાન મુગના પોતીયા પાસે ગયો અને તેનું ડાંડું મરડી નાંયું. આ નેણુંને તે કંબુસદ્વારે અંકડાની લાગી આય્યું પણ તે વણતે તે કંઈ પણ જોયો. નહિ પણ જ્વારે તેણો મહેસનની હુંડું હુરું ગયા કે તરતાજ તે સને જુગાનું ડાંડું પડ્યાંતે કંઈ કંઈ જુગાન કંબુસદ્વારે હુંડું હારા હૃત્યો. મારે જોક પણ શાંક જોયો નહિ પણ જ્વારે તેને પુત્રનું ડાંડું હુંડું હુરું નાંયું તારે મને ધયું જ હુંણ થયું છે અને જેણો તે સંતુષ્ટસ તેને મારતા હતો હુંડું તે વણતે તે જુગાન એક તેંકસ્થા હેત તરફ તેણી સામે જોણો રહ્યો અને જોયો. એનું સંતુષ્ટસની તારી શંકા હુરું કરેણે મારે હું સ્વર્ગમાંથી આવેણ જ્વાન અને ઉપરસ્થ જન્મ મારે સંતાન મનતું સંતન કરાન મારે નાંચે પ્રમાણે જવાય આપો.

એ શા મારે ઇધાનો આપો જોણો નેનું કારણ જાંબળ, તે જોક ક્રીતિ મારે હતું કર્યો હતો તેથી તેણા જાનતું જે ઇધા મળતું વેન્ફેનો તેણા દનતરસા જાગનું તેને ઇધા મળતું હતું, તેણા જાનતું સંખ્યાં ઇધા તેને મળે તે મારે તે ઇધાનો આપો જોણો વણો કે કેદ્ધા તે ગમે તેણા મનુષ્યને જાન આપે નહિ પણ માણસની પરીયા કરીને જોયું માણસને જોયું જાન આપે.

એ શા મારે ઇધાનો આપો કંબુસ માણસના મહેવળાં મૂળાં નેનું કારણ જાંબળ, આવાના લાગથી તે કંબુસ માણસનું હતા નીચેને અને તે કંબુસ જાધુસનોના જાધુ જેણા કરે કે જેથી તે કંબુસની મૂળું પછી સહગત થાય.

એ શા મારે તે વિષણુાયાધના ભક્તનમાં અડિયાં પાડ્યું નેનું કારણ જાંબળ, તે પાછ,

॥ व्यवहार कौशल ॥
(२६)

‘आ तो राशीआ जिहा हे’

कैसा आपणे खेळीजे थांग अने खाडीन निचारें मरीजे ठींगे,
यां गेवुं खालतां आपणे शा आटे निसाचवुं किंवद?
चाणु राशीआ आकाशां प्रकाश करतो चाणु राशीआ चुर्यू
चाणु विवरने आनवे हे.

कौटे यार शु ? आ ते संवारे भेट्या, हातव्यापूर्णी कर्या, गाढ़ध भीमा,
नासां कर्या, हुक्कने गया, वेपार कर्या, नेष्टरी करी-आ तो राशीयुं छन छे,
आपां कांध नथी हग के नथी हग; नथी नाम के नथी हग; आया तो
चाण्या कर्यु अने हुनियाना बांध भाषुय बाषुये पाण निंदि के आपणे चाण्या
हुता, निष्टु कोइ रडे के निष्टु कोइ स्वारक करे; निष्टु कोइ छाजिया दे के निष्टु
कोइ राजिया दे; निष्टु कोइ संबारे के निष्टु कोइ नेंध दे; निष्टु कोइ कुणार करे
के निष्टु कोइ धोणो करे ! आ ते कांध छवतर छे ! आ ते कांध अवतार छे !
आ ते कोई वर्षेतार छे ! न कांध छाया, न कांध माझ्या, न कोई गाया ! आवा
राशीआ छवतरमां ते गाव शो ? अने गोज शी ?

कांध हुनियामां नाम काढ्युं लेय, कांध मोटां भाषणो आणी सगा रंजन
करी देण, कांध मोटां आश्वभो बांधी हुनियाना ताप हर्यी देण, कांध मोटां
मादावगी, आगांशक्तगी बांधी नामगा करी देण, कांध जाननी परणो बांधी देण,

पाठु ज कष्ट वेहिने गोतानुं असे गोताना कुटुंगवू बासव गोतानु करती होती. ते आपणे
धर्षी बांध वार्फ पदेवा अचानक हुद्याना रेणगे दीने युग्मी गणव दो. निंदु मुखी रने
घनगो एक डाघद्या गोतानी बीतगा चांताजो दो. आ घनगो ते विधवा आपणे अचर
न हसी तेवा गें तेवीना ओरडायां बांकों पाइयुं के जेवा ज्यारे तेवी शवारमां ते
आतिनुं सगारझग करावे त्यारे तेवीने ते घन जडे अने गोतानुं अने गोताना कुटुंगवू
छन चुभद्य शांतिमी पसार करे.

गें चामारे पुनरे गारी नांगो तेवुं मारण सोंबगा. पुन जन्मगा पर्या ते उद्द
गाषण मर्मवर्णवू वगन अने ध्यान पडतुं मुखने तेवा पूर्णा सेग-याकरी करो दो
तेवा ते गवुणां मर्मवर्णविक्त तरह दीरी वार वाणगा भाटे गें तेवा पुनरे गारी नांगो
तेवी हे चंतपुरुष ! कुणियांगे के अनांगे अने के ते अनांगे तरह शंकानी नवरथा नेपाश
नाटि पर्य मन्मुखनुं छन उत्तर अनामा भाटे अने मुखी करावां गें वाणगा अनांगे
गें दो. ते गवुण गो-गाना विगारज्ञकांगा ते अनांगों तेवा गत गो-गाना विगारज्ञों
प्रसाल करे तो न रुर मुख उनत अो हे अने तेवी सद्वाल गाव न.

८३८(२६)८३९

જીવન એ હતું ।

બાળદીકરણ

૨૭

કંઈ રૂગ્યાડશે ચાલુ કથ્યો હેત, કંઈ મોટી પ્રપેગશાળામાં ગોધળોળો કરી નાગ હીનાયાં હેત, કંઈ હુનિયાને માર્ગદર્શન કરાવી ગીતમાં જાગર થયા હેત, કંઈ અઘસંગો ગાંઠી ખુણ્યાને આશ્રમ આપ્યા હેત તો તો જરૂરી નાન ! જીવનાનાં જાત કોણ હૈ ? જાને તે જીવનર કંડનાય ?

આ સર્વ ખોટા નિગાર છે, કે કાર્ય કરવાતું હોય તે ક્રસ્ફરે કરવાનાં દેવ હોય, પ્રમાણિક જીવન જીવનને આદર્શ હોય, આદર્શને અનુદ્દ્ય જીવન હોય અને ચંચલા, ત્યાગ, અકાર્ય, શાંનિ, ચંચલ અને નિઃસ્વિક વૃત્તિને જીવાતું હોય તો તેમાં નાગ કાઢવાનાં વાત ન થે. નામ કોઈનાં રહ્યાં નથી અને રહેવાનાં નથી, હરેક ગાણથી મોટો થવાને સરળયડો નથી, મોટો કહેવશવાને જાંધાયદો નથી, નાગ કાઢવા ગાડે ક્રુષ કરવા દચાયદો નથી; પણ કર્તાય કરવાને, ચાહારાથી જીવનાને, સંપોગાનુસાર પરહિત કરવાને અને પોતાની જાતને ભૂરી જરૂર ગાંધીયાં જાનતું કરવાને જાંધાયદો છે. સાહી કે રાગશીલા જીવનની ચિંતા જેવું નથી, આપણી આસાસ દિવસ, સૂર્ય, રાતાં, બંદ સર્વ રાગશીલા ન છે, પણ એ ખરા પ્રકાશમય છે. એને 'સાહી' કહેવાય નહિ. આપણા જીવનને સાહું જનાવવામાં કે ચાલુ જનાવવામાં ગરચાવા જેવું નથી. એ જેવું હોય, જ્યાં હોય ત્યાં એને ઉપસ્ત, નિર્બિય અને વિકારદીન જનાવવામાં ગોચ છે, પ્રગતિ છે, આદર્શ તરફ પ્રવાય છે અને એ સાહું કે રાગશીલું હોય છતાં એ સાચું જીવન છે, મૂલ્યવાન જીવન છે, અમૃત્ય જીવન છે.

મૌઝીકુ

A commonplace life, we say, and we sigh;
But should we sigh as we say ?
The commonplace sun in the commonplace sky
Makes up the Commonplace day.

Soosan Coolidge (25-9-1845)

જીવન-માહાત્મ્ય.

તન ધન હુકરાઈ, સર્વ એ જીવને છે,
પણ કંકળ હંડિલું, જાન સંસારમાં છે;
બાવળનિધિ તારે, સર્વ એ હુણ વારે,
નિઝ પરહિત હેતે, જાન તે કાં ન ધારે ?
જીવ ઋણ કંક ગાથા, ગોધથી ભય નિવારો,
હંક પહથી ચિલાતી-પુત્ર સંસાર વારો;
શ્વરા વાળા સુગાની, ગાંધુંચાઈ થાંચ,
શ્વરથી આગય લાંચ, રોદિણી ચાર નાવે.

—સુકૃતમુક્તાવિ.

...

Digitized by srujanika@gmail.com

નિ. સૂ. ૨૦૦૪ ના તુતન વર્ષની શુભેચ્છા હૃત્યવા તેમજ પરસ્પર જુદાએ કરવા આપણી શરૂઆતના રખાગઠો શરૂઆતા ગુરુનાર્થાં માટીની થુદિ અને આપણાં શરૂઆતા ગાડી મંજુનાર્થાં આપણા દાના જો શરૂઆત પ્રયુક્ત કીં કુરુરાજાલાં આપણનું દુશ્શાં તંદુદ્ધી થૈએ દુખપાણને ઝંસાદ આપી શુભેચ્છાપૂર્વક સો વિનાસાયા દાના. આ નિર્માણ માનપૂર્ણ અથ કરવાની આપેદન દર્દું.

જ્ઞાનપદ્યમી મહોત્સવ અને ગ્રીપાર્ટી.

ત્ર વધુની ગાડીક સચાના મદાનમાં કાર્ટિક શુદ્ધ પાંચમ ગંગળારના રોજ સુદર્દીને શાન જોડવામાં આવ્યું હતું, કાર્ટિક શુદ્ધ ૬ બુધવારના રોજ પ્રાતઃભાગમાં નર વાગે શ્રી માન સથાપે પંચાસ શ્રી ઇવલિજયજીવૃત્ત પંચ-જાનની પૂજા આણવવામાં આવી હતી તેમજ અપોરના ચાર કલાકે શા. પ્રભુદાસ જેઠાભાઈ તરફથી થતા મી-પાર્ટીના વાગું સભાસહેઠે સારી સંઘરામાં લાલો હતો,

આ પ્રાણો શા અનશાખાએ આંખથી દોશાંને પ્રાણિન માનવાડારો અને માન-
પંચમાને અગે ટૂંકું પ્રાણન ક્રૂં હતું. તેઓને જણાયું હતું કે-પ્રાણીનીજામાં શાસ્ત્રનું
પહુંચાઈન શુદ્ધ શિખો વર્ષે મુખીથી થતું હતું. તે ગાન ચાહારાસ્ત્રીથી આપવામાં આતું
હતું, અને રાગતિદારા શાદ્ય કરવામાં આવતું હતું. પાછા માળમાં રઘુભાસ્ત્રની ગંદ
થતી ગાન પુરતારણ કરવામાં આવ્યું હતું. અને તે પુરતકારણ ગરેલ ગાનને જાળવા
પૂર્વી લખસથી કરવામાં આવતી હતી. તાડપણો ઉપર માઝી કાળો શાલીએ ગંદર અસ્પૃશીય
જાણાણ થતું હતું. અને પ્રતો સાચલવા ગાનવાડારો આંખવામાં આવતા દા અને
તેમાં બેજ કે ઉદ્ધર ન આવે તેની ચીને મુકુતવામાં આવતી હતી. આવા બંડારો નેમનોરો,
પાટથ, અંબાત નેવા શરેદરમાં ગોલુહ છે. જાનાંગરોને મુરીકિથ રાજેલ ગરેલે અચાર-
નચાર તથાસવામાં આવતા હતા, અને જાનાંગરી-ધારતક શુહ પ ને જાત પંચમાનીની
હિસસ એક પર્ય તરીકે નકી કરવામાં આગાં દાઢ. તે દિલ્લે જાનાંગરોના મુલાકા
અડાર ફાતી પ્રકાશમાં મુકુતવામાં આવતા હતા, અને તેનું મુલાન કરવામાં આતું હતું.
આપણા પૂર્વાંગોરોંના આ પ્રાણો માન ચાહલવા અને તેની રૂદ્ધ કરવા સંપૂર્ણ અનરસથા
કરી હતી, કરેને પરિણારો પ્રાણિન ડેલાણ અંગો લખ્ય રહા છે. આ અંગમાં વડાદરા
દેલીએ ઉપરથી આપણા સુપ્રાચિદ વિદ્ધાન પદિન લાદાંડ ગાંધીએ એક વિદ્ધાનારેલ
પ્રદયન કરેલ, તે પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યું ને સંભાળથા વંગા-વિનારી જાન સો
બાંધાનો નિયન્ત્રિ હૈ.

અપીલ.

“શ્રી કૈતબર્મ પ્રકાશ” માસિકને છાપકાગ તેમજ કાગળાં મેંચ-વારીને કારણે ઘણી જ ગોટ ચઢન કર્યો ગેડે છે. આ ગોટને પંદ્યાંની વાતા ગાએ, ત્યારાં નહીં પાચારાં “શ્રી કૈતબર્મ પ્રકાશ રાધાયક દેંક” શરૂ કરનારાં આખ્યું છે. ગત વર્ષાં નામને કેઠાંના તંદો અદ્યાર માસ થયો નથી. આ વર્ષમાં અમોગે શુભ આશા સાથે તે કંઈ ક્યરી રાખ્યું છે, તો હેઠાં શાલ્ક તથા વાચક ગાંધુંને વિજ્ઞાપન કે-તેઓ પોતાના ઉદાર કાથ લંબાવી “પ્રકાશ” ને વથાશક્તિ સહાય આપે. આ માસગાં કે સહાયની રકમ ગળી છે, તે નાચે પ્રમાણે છે.

૫૦) શ્રી નૈત શેતાંગ સંખ વદ્ધાય ૩૨૨

૧૦) શાલ પરશોતમદાસ કાળીદાસ અમદારાદ

૬) શાલ વાર્યંદ વાધ્યંદ મુશ્કાલ મુંગુર

૫) દોશી જેસંગનાઈ મોમાનાઈ કાડવંદ

૩) મનાલાલ દોશયંદ પટનાઈ નારાધ્યગઢ

૩) શાલ મનસુખાલ ચુનીલાલ સોનગઢ

૨) શાલ શાંતિલાલ દૃષ્ટયંદ શાન્તાંગ

૧) શાલ આશાનાઈ ગેમયંદ અરોદા

૧૦૮

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય.

દેખક — શોદ્ધિન

નાનીના પાણિગાળ નિદાન ડે. ખુલ્દબરના અશેષ મંયો આ અનુનાદ શ્રીમુદ્ર ગોલીયંદબાદ ગિરધરબાલ કાપડિયાંને પોતાની રોચક શેરીમાં કરેલો છે. ડળિકાળસંગ્રહનું શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના નાગ અને સાગર્યાંથી કોણું આજાણ છે? નિદાન કટાયે આ મંયો તેણાશોને લગતા વિર્ધિવિષ દાણિંદુંગો રણૂ ઝર્ણી છે. આસ નાણા રોગ મંય છે. લગભગ અદીસે પાનાંનો મંય છુંાં ગુદ્ધ ગત બાર આના, પેરેન્ઝ ને આના, વિસો નકલ મંગાવતારે પરાયનદાર કરેલો. લગેણ—શ્રી કૈતબર્મ અરૂરાદ રાખા-ભાવનારા.

એટકારક સ્વર્ગવાસ.

આનંગરનિવારી અંધું શાદ મહુદાલ લંબરચાઈ, સત્તાનન વર્ણની નારે ગત આયો મુદ્દિ ૪ ના રોજ રવાંબાસી થયા છે. સહૃગત શ્રીત અને રસાને મિલાસાર દાના, શારદા પ્રેસના તેણો જૂલા બાળીદાર દાના અને શારદા પ્રેસમાં આખાયું માર્ગિયાં જીવાનું ત્યારે તેણો તેણે સુંદર હેણાદ્વા સારો પ્રયાસ કરતા. સહૃગત સગાના લાદાં ગેમાસ દાના તેણના ર્વર્ગનાસથી એટ લાચક સલાશાહી આગી પડી છે. અગે સ્વર્ગાશ્યના આત્માની શાંતિ મંગણી, તેણોના પુન દેશતલાલ નિગેરે દિવાણો આગોંગે માણે.

Reg. No. R. 156

જીવનાન્દી જીવિ શક્તિ અંગેની ગુણી.

કુર્મિની વાગ બા. ૧-૨-૧-૪	૧૩-૮-૦	ફૂલદુષક શાળા	૧-૪-૦
સિદ્ધિભાવાયુગરચિત્તાની ગુણી	૧૩-૦-૦	શરીરની પ્રાણ	૦-૪-૦
અદ્યતાનાના બા. ૨-૩-૨-૧	૨-૮-૦	દોષભાન મંદ્ર આપના	૨-૨-૦
શીખ રામન બાન નિની	૨-૮-૦	મદ્રાષ્ટ્રન શાંક બાગ રૂ	૦-૬-૦
દેવ કાશાનસિંહ બાગ જીવી	૨-૮-૦	દી આદિત્યન નિની	૨-૨-૦
દેવાનાન લાલાંદર	૨-૮-૦	માદુર લાલાંદર દ્વારોનિન	૦-૨-૦
દિત-શિવાલા રામનુ રદ્દાન	૨-૮-૦	દીઠીકર નાનાની	૦-૨-૦
દાર્ઢાર્થ દેવ (મ. સુખબાબુ)	૨-૦-૦	શરીરાચાર પાણી	૦-૪-૦
દીન દ પ્રાણન ચાંગન	૨-૦-૦	શરીર દ્વારી વીરગાળ	૦-૪-૦
દીનોન દ્વારુણી નિની	૩-૦-૦	શરીરાન સાધાન	૪-૨-૦
દીનીનું બુડુ	૧-૦-૦	શિદ્ધાંતશ્રદ્ધાંતરી	૧-૧-૦
દ્વાર્ધાન નિની	૦-૧૨-૦	દીશાયનન (શરીરેન)	૧-૦-૦
દીન દીનાન સાનુ	૧-૪-૦	શાનીતિન મંદ્રદ્વાણું બુદ્ધ	૨-૬-૦
દીનિનુંદેવત્તુ નિની	૧-૪-૦	દીનાનું તીર્થ પુરિશ	૨-૪-૦
દીનિન દેખના બાગ રૂ	૨-૦-૦	દુદ્દાન- (સરીક)	૨-૦-૦
દીનાન પાંચિંડા	૦-૪-૦	નાનાદ	૦-૩-૦
દીનાનું પદ-બાગ રૂ	૦-૪-૦	દીનાનું	૦-૪-૦
દીનાનું લારાણી	૦-૩-૦	દીનાનું	૦-૧૦-૦
દીનાનુંકાંકાં	૦-૨-૦	વિચારસૌભ	૦-૩-૦
દીન દિયાન નિની	૦-૨-૦	દીનક શોય આચારનિનાર	૦-૩-૦
દીનિન નિનીદ	૦-૪-૦	પ્રશ્નમસ્તી પ્રકરણ	૦-૩-૦
દુનિન નિની	૦-૪-૦	દુગાહ દેશના	૦-૧૨-૦
દીર ભાવનાની ચંગાન	૦-૨-૦	દુદ્દા સંચદ	૦-૪-૦
મ. શી માનિનાનું દુનનાનિની	૦-૨-૦	દિંદુર પ્રકરણ	૦-૨-૦
ઉપદેશાનુંનિની	૦-૪-૦	શેની મુનમાન દેના	૦-૨-૦
ચામાંડ સાન	૦-૩-૦	ચાદ ને સરલ પ્રગોપન	
અવિનાને પંચે	૦૦૬-૦	બાગ ૨, ૩, ૪, (દેરેકા) ૦-૬-૦	

બા. ઉદ્ઘાન દીન પુરુણો મજૂ શામારે લાંબી મળી શકેનો.

દ્વારા—શી નેન દર્શ પ્રસારક સભા

નાનાનાર

મનુઃ શાદ શાદાલાદ- દાદાના-ની મરોદાન ન્યાનિંદાન દેના, દાનાનિંદા-નાનાનાર.

શ્રી જૈન ધર્મ માટકાશ

સ્વં શ્રી કુંવરણ્ણભાઈ આણુંદળ.
આગામી પોષ શુદ્ધ ૧૧ તેમનો તૃતીય સંવત્સરી-હિન છે.

વીર સં. ૨૪૭૪

વિક્રમ સં. ૨૦૦૪

પ્રગટકર્તા—

પુસ્તક ફોલ્ડર [શ્રી જૈન ધર્મ મસારક સભા] [અંક ૨-૩ ને
માર્ગશીર્ષ — પોષ ભાવનગર ૫ શ્રી જન-પુસ્તકારી : ૧૯૮૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જાઇનગામ માટે આર અંક ને ગોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજગ રૂ. ૧-૧૨-૦

પુસ્તક રૂ. ૩૫ રૂ.
અંક ૨-૩ નં.

આગશ્માર-પોષ.

વીર રં. ૩૫૭૯
નિ. રં. ૨૦૦૬

અનુકાણિકા

૧. આત્મા થાંત્રી ઉત્તીર્ણા	(મુખી શ્રી રઘુનાથ કૃષ્ણ)	૪૫
૨. ઈન્દ્રિય સાહુય	(શાસ્ત્રાચાર્ય બંદ્ગારી)	૩૦
૩. કર્મનો અદલ છન્સાડી	(શાસ્ત્રાચાર્ય માનજી શાલ)	૩૧
૪. નિક્ષેપ-બાળદાર	(શ્રી કોણારકાશુદ્ધારી)	૩૨
૫. ગોનનો અચિંત્ય પ્રભાવ	(મુખી શ્રી ધૂમ્રાંદ્રાજિલલા)	૩૮
૬. શાલ્ય અભન્ય વિચારણા	(શ્રી જગરાનભાઈ જોયાણ દેશી)	૪૧
૭. અસુદૃઢારી ગર્વ	(ગોલાંડ)	૪૩
૮. ઉદ્દેશ, ઉદ્દેશાંકાલ, રાસુદેશ, રાસુદેશાંકાલ છલાહિ	(પ્રો. વીરાળ રસિકલાલ કામાડિયા)	૪૫
૯. પ્રથોર	(રં. કુંચરણાધ)	૪૬
૧૦. શું એ હાર હોડલો જળી ગળો ?	(ગાંગાલ ગોણિશદ શાલ)	૪૭
૧૧. મોખાંગક, કિયાંગક ને ફ્રોલાંગક : ૪				
		(મં. બાગાનાદાસ ગનઃસુખભાઈ મર્દીય)		૫૧

નવા સંબાસદો

૧. શ્રી મણિવાલ વનગાળીલાસ શેડ	કલકા	સેટુલ
૨. મૌ. રી. અ. નારીચાણીયા	લાડીયાદ	લામણ ગેમાર
૩. કંતિલાલ ડેમરાજ વાંકાણી	લાવનગર	"
૪. શા. મોહનલાલ ગોમજભાઈ	લાવનગર	વાર્ષિક કમાણી
૫. શ્રી નેતૃ રંગાંગ લાલથેરી	લાંકાણી	"
૬. હોશી ક્રીસીગામાધ સોમાચાર્ણ	કૃપાંગ	વાર્ષિક ગેમાર
૭. શાદ ડીરાચાહ દેલાંદ	અમદાવાદ	"

અભિનંદનીય.

૨૧. લધુસાઈ ચંપશી-મુંઘલજાળા આ સભા પ્રત્યે અનાર પ્રેમ ધરાતનાર અમાસદ દાના. સભા મારદૂન જોકાંદ-એ પુરતકનું પ્રકાશન પણ તેમણે કરાયેલ. નેત્રોણે પીઠનાના પીઠમાં (રં. ૫૦૦) સ૨. શ્રી કુંચરણાધ સ્મારકદુર્લાઙ્મા આપના નેત્રીન, ને ૨૫મ નેત્રો સર્વાંગાંશી શલાં તેમના જેકાંદમુર્દ ડા. દરિહાસ દ્વારાઓઝે ગોક્રવાણી આપેલ છે, ને ૬૫૪નું પ્રથાંસાપાત્ર તેમજ અભિનંદનીય છે.

શ્રી મહાવિર જાનરથાન કોબાલિથ

ગ્રેટર

શ્રીયતુ અણિવાખ વનમાળીદાસ શૈઠ.

ગ્રેટર

ॐ नमः गणेशाय
गणेश
ॐ

ॐ नमः गणेशाय
गणेश
ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

श्रीयुत् मणिलाल वनमाणीहास शे४.

→ ॐ ←

भारती गणिलाल वनमाणीहास शे४ ज्ञेवा ज्ञेक डेवायेक,
संस्कारी अने धर्मनिष्ठ गृदस्थ श्री लैन धर्म प्रसारक सभाना
पे४न थया छे तेथी आ सभाने धर्मो हर्ष अने संतोष थाय
छे. बार्धकी मणिलाल मुण्डम युनिवर्सिटीना ब्रेनयुओट छे.
डॉकेजना घण्या दिवसो तेमबो बाबनगरमां गाँज्या छे. तेमनुं
डॉकेजनुं ल्लवन येशस्वी अने आर्थिक हतु. सामान्य स्थितिमां
नानपण्युमां उच्चर्या पृष्ठी आण्यां तेग्या आगणा वध्या छे, अने
अल्यारे व्यापारमां, खास करीने क्लक्टराना व्यापारमां तेग्या
मेहुं स्थान लोगये छे. क्लक्टरानामां कृष्ण-कृष्णानां अने गुरुराना
लैन संघना तेग्या सेफेटी तरीकेनो मानवंतो ढांदो धरावे छे.

आर्थिक देव छृतां पण्य तेमनुं ल्लवन धार्मिक देवांगां वयुं
उच्च स्थान लोगये छे. इंग्रेज व्यवहारिक डेववण्डी लीधा छतां
धार्मिक संस्कारी तेमना ल्लवनमां ओतप्रेत रक्षा छे. लैन धर्मना
हरेक लतो अने नियमो तेग्या चुस्तपण्ये पाणे छे, कठीन तपो करे
छे, अने साधुसंतोणी अहर्निया शुश्रूपा करे छे. आचार्यमहाराज
श्री विजयरामायद्द्वारित्यना तेग्या परमभाज्ञा छे, अने तेग्याशीना
धर्मोपदेशनो तेमना ल्लवन उपर जाडी छाया पडेक छे.

बोबनगरनिवासी सहंगत शेठको नरीतमादाय आल्युज्ज्ञना पहली
स्वर्गवासी सूरजभेनना तेग्या लघु गंधु थाय छे. तपना साक्षात्
मूर्तिरूप सूरजभेनना मासप्रमण वापते तेग्या भेननी साथे ४
हता, अने छेवट सुधी भेननी धर्मभावना अने अडग नियमना
पौष्टक रक्षा हता.

आवा संस्कारी, डेववायेक अने धर्मप्रेमी भार्धने सभाना
पे४न थतां अमारा अविनंहन छे.

ॐ
ॐ

ॐ
ॐ